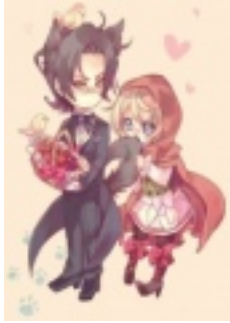

Chủ Nhân Của Thần Chết Thì Đã Sao, Yin Vãn Yêu Vil Đây

Contents

Chủ Nhân Của Thần Chết Thì Đã Sao, Yin Vãn Yêu Vil Đây	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3	7
4. Chương 4	9
5. Chương 5	10
6. Chương 6	10
7. Chương 7	11
8. Chương 8	12
9. Chương 9	13
10. Chương 10	14
11. Chương 11	15
12. Chương 12	17
13. Chương 13	18
14. Chương 14	19
15. Chương 15	21
16. Chương 16	23
17. Chương 17	24
18. Chương 18	26
19. Chương 19	30
20. Chương 20	35
21. Chương 21	36
22. Chương 22	38
23. Chương 23	39
24. Chương 24	40
25. Chương Ngoại Truyện	44

Chủ Nhân Của Thần Chết Thì Đã Sao, Yin Vãn Yêu Vil Đây

Giới thiệu

Lần đầu viết truyện có gì mong mọi người thông cảm. . . làm ơn góp ý nhẹ nhàng. . . nếu có thể mô

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chu-nhan-cua-than-chet-thi-da-sao-yin-van-yeu-vil-day>

1. Chương 1

tại biệt thự Happy

- Con trai tôi sẽ ở đây được chứ- Long(ba nó) nói giọng không cảm xúc

- Anh nhờ vả người ta giọng đó thì ai cho nhờ- Băng(mẹ nó) quay ra

- Họ không phải người lạ và anh quen rồi-Long thản nhiên như không

-Anh ns thế ai nghe cho được-Băng bức xúc

- Đây người nghe-Long vẫn bình thản như không

-Anh.....-Băng tức nghẹn họng

Một tràng cười vang lên cắt ngang cuộc “trò truyện” của 2 vợ chồng

-Hahahaha....hai cậu vẫn như nc vs lửa nhĩ..chả khác xưa là mấy-Như(mẹ yun,yin) cười

-Vô duyên vừa thôi bà-Băng lườm

-Hazz...tớ thấm nỗi khổ của cậu Long ak....nhưng có lẽ tớ còn khổ hơn-Nam(ba yun,yin)thở dài nhìn Long

- Cũng có lý...nhưng tôi k sướng hơn đâu..-Long nhếch mép

Cuộc đối thoại ẩn ý của 2 ông chồng sao qua mắt đc 2 bà vợ ở đây

- Ý gì vậy CHỒNG-Băng,Như đồng thanh

Nam cười trừ,rồi ra chỗ Long thì thầm:“Hai bà này giữ như sư tử cái ấy..k hiểu ngày xưa anh em mk nghĩ gì mà....”

- Ehèm-Như lườm Nam rồi quay ra Băng và Long:

- Hai cậu về Anh à

- Ủ -Băng cười- cậu biết đấy 2 bọn mk đều là người gốc Anh

- Ủm...-Như gật gù-mà thằng bé không qua Anh vs 2 cậu ak?

Long nhếch mép,Băng cười trừ

- Mất tự do..-hai vợ chồng đồng thanh

“Phụtttt.....” ngụm trà trong miệng Nam phun sạch ra

- À 2 cậu qua Anh sống vs tụi mk đi...cho tụi nhỏ tự do-Băng kéo tay Như,mắt long lanh

- Hả???-Như ngạc nhiên
 - tháng ở nhà có 1 tuần thì đi lươn đi-Long nhấp trà
 “sao ông biết hay zay” suy nghĩ của Như và Nam
 - Đi đi mà...-Băng mắt long lanh
 Như và Nam cũng lưỡng lự..
 - Ủm-Nam,Như cùng gật đầu...
 - Ok chiều mai cất cánh..mai tôi đưa con sang-Long cười
 - Ok...Nam,Như đồng thanh
 - Tụi mk về chuẩn bị đây..khỏi tiễn ...bye..-Băng tạm biệt...rồi đi ra ngoài cùng vs Long
 - Bye-Nam,Như đồng thanh
 (tg:đồng lòng gớm/ Nam,Như:lại chả)

** Tới **

* Tại biệt thự Hope *

- Bảo bối mai qua nhà cô Như ở nhé! - Băng cười ns với nó
 - Why..? -nó nhú mày
 - Ở đây có 2 nhóc bg tuổi con đáng yêu lắm đây - Băng nháy mắt
 - Kệ...con ở đây cũng được
 - Tăng gấp đôi tiền tiêu vặt,tự do quản lý ATM -Long từ trên lầu bước xuống
 - Ok -nó nhếch mép
 * Tại biệt thự Happy *
 - Ngay mai ba mẹ sẽ đi Anh ạ - Yun hào hứng
 - Và sẽ ở bên đó luôn ạ - Yin cũng k kém
 - Hai đứa có cần phải thế k...xa pama vui lắm à - Như cười buồn nhìn hai con (giả tạo đấy)
 “DẠ”-suy nghĩ của 2 đứa nhỏ
 - Đâu có tụi con cũng buồn mà - Yin phụng phịu đáng yêu kinh khủng
 - Phải phải...tụi con yêu pama nhứt ak - Yun cũng chen vào
 - Mặt hiện rõ vẻ sung sướng rồi kìa- Nam từ trong bếp đi ra
 - Hihi...- Yun,Yin cười
 - Ak..sẽ có một nhóc bằng tuổi 2 đứa đến đây ở cùng đây - Như xoa đầu hai con
 - THẬT Ạ - Yun,Yin đồng thanh hét lên
 - Ukm -Nam cười
 - HURA!!!!

(trẻ con)

vì mk hk lớp 9 nên có lẽ sẽ up hơi lâu....nhưng mk hứa sẽ up nhanh nhất có thể

2. Chương 2

* Sáng hôm sau,tại biệt thự Hope*

- Xong chưa con trai -Long gọi nó

- Gần ạ -nó trả lời không âm điệu

- Nhanh lên rồi cùng mama đi shopping -Băng mắt sáng rực

- Thế thì con cứ chuẩn bị lâu vào -Long nhếch mép

- Anh....-Băng tức xì khói

(chắc 2 ng k kick đũa nhau k chịu đc/ Long:coi thế mà thông minh)

- Stop...tha cho.....mama muốn shopping thì đi cùng cô bên đấy. -nó từ trên lầu đi xuống

Băng nhìn 2 cha con đang cười nhếch mép mỉa máo:

- Hai người bắt nạt ta...huhu...

“nước mắt cá sấu” (suy nghĩ của 2 cha con t/g)

Long lại nắm tay vợ kéo đi, Băng quay ra vs nó:

- Đi thôi cưng..hihi

Gia đình họ thật hp....họ lên chiếc limo phóng thẳng đến biệt thự Happy

* 30' sau,tại biệt thự Happy *

Gia đình nó bước xuống xe

- A...hai cậu đây rồi -Như chạy ra

sau đó là Nam và yun,yin(2 đứa này cúp học ở nhà chơi)

- Con chào cô chú -Yun,Yin đồng thanh

- Ừm...hai con ngoan ghê...đáng yêu quá à...-Băng lại gần xoa đầu 2 đứa...

- Hihi....

- Bảo bố nhà 2 cậu đâu -Nam ngó quanh

- Đây này..-nó như từ dưới đất chui lên làm mọi người giật nảy mình....trừ Long...sau khi hoàn hồn
...Đơ....

- A A A.....ANGEL -yun,yin hé lên

Nó nhú mày rồi nhếch mép..

- No...I'm Devil

- Sao lại là Devil....cháu như thiên thần thế này mà...quá kute....ba còn thua xa...-Như mắt sáng rực

Băng vội kéo nó lại...tròn mắt nhìn Như

- Bà định làm gì Vil của tui

- Bà.....-Như muốn khóc....

- Công nhận cháu là angel...-Nam gật gù....

Khó chịu...

- Bạn tên gì -yin tròn mắt

- George Alexander Louis -không cảm xúc

- Ha..a....hả....-yun,yin ngạc nhiên

- Người Anh - nó bình thản

- Cậu không có tên tiếng Việt à

- Hàn Phong-nó nhếch mép

- Oh...hihi.....mk là Nguyễn Ngọc Kỳ Anh - yin cười hồn nhiên -gọi mk là Yin hihi...

“cũng đáng yêu”

- Còn mk là Nguyễn Bảo Kỳ Thiên....gọi mk là Yun..- Yun cũng k kém

- Devil-nó k cảm xúc

-Ủa sao cô gọi bạn là Vil cơ mà....-yin tròn mắt lại ôm tay nó....

Nó khẽ nhủu mày..

- Ngốc thế.....Vil la giằng thể của Devil đấy - Yun hất mặt nhìn y

Yin

- Yin không biết chứ bộ....- Yin xụ mặt...bất giác nó đưa tay lên xoa đầu Yin...

Tứ vị phụ huynh nhìn nhau cười

Mọi người vào nhà ngồi chơi...sau đó ăn cơm...đến khoảng chiều thì tứ vị phụ huynh ra sân bay...còn tụi nóở nhà ngủ cho khỏe...(con với cái)

* Tối,tại biệt thự Happy*

- ĐI BAR ĐI!!!! -Yun hét lớn

- YES SER !!!!! -Yin cũng không kém

- IM - nó hét còn lớn hơn(bực mk rồi)

- Dạ -Yun,yin đồng thanh

- Tốt -nó gật gù

- Đi bar đi Vil -Yin nhìn nó mắt long lanh

- Mấy tuổi -nó nhìn 2 đứa

- 9 à..- Yun títt mắt- Dân vip mà...thích là nhích

- Đi bằng gì?

- Moto á....đi đi Vil -Yin không nhéo

- 9t đi moto k sợ à -Nó xoa đầu Yin

- Thực ra hôm nay mới lần đầu à -Yun,Yin cười vô số tội

(*quác..quác..* hình như t/g nghe thấy tiếng quạ kêu)

- o_0”

Nó gọi điện cho ai đó

- Cho xe đến biệt thự Happy

Yin lại ôm chầm nó mắt long lanh (kute dã man)

- VIL ns chuyện vs ai vậy..(bà này có biết nam nữ là gì không zậy o_0)

- Thuộc hạ....lên thay quần áo đi..- Nó xoa đầu Yin,Yun

- YES SIR.....-Yun,Yin đồng thanh rồi lon ton chạy lên nhà (con nít)

Lát sau có cxe Limo đậu trước cửa biệt thự đón ba vị nhà ta đi

(t/g: chệt...hình như chưa miêu tả ai.../ Yun: sự thật chứ còn hình như cái gì./ t/g:hờ...hờ...quên.../yun,yin: đăng trí kinh niên/vil:ngu thì đúng hơn/ t/g:IM Hết...không ta cho thành ăn mày rõ chưa.../ xiii!!!!)

tại bar Night

Có 3 đứa nhóc bước vào làm cả bar chú ý. Đi đầu là một thằng nhóc nhìn vênh hết biết..thái độ nhìn đời bằng nửa con mắt..chính là nó...tóc và mắt nó màu xanh da trời nhạt,nó mặc áo pull trắng có hình chữ “death” màu bạc lấp lánh (áo trắng chữ lại còn bạc), bên ngoài khoác áo khoác ngắn phong cách hoàng tử màu bạc , quần short trắng trang trí bằng những chiếc đinh bạc,giày à không ủng trắng vs con rồng bạc uốn quanh...nó còn đeo chiếc vòng cổ con dao bằng bạc....quả thực nó rất “chói lóa” theo cả nghĩa đen lẫn nghĩa bóng(chep chep...)

Theo sau là một cô nhóc thiên thần..chính là Yin...tóc yin màu vàng,mắt màu cafe sữa ,Yin mặc một chiếc áo pull hình hellokitty dễ thương (nhưng t/g chả thấy dễ thương tẹo nào..ghét hellokitty) quần short màu vàng,giày thể thao cùng màu..trông cô nhóc rất kute

Tiếp đó là....tắc kè hoa...ak nhầm anh yun nhà ta...tóc vàng,mắt nâu,áo pull đỏ,quần short vàng,giày xanh lá cây (tưởng tượng đi) đã thế ổng còn cười hahả nữa chứ ,nhìn không khác thằng trốn trại (yun:t/g nở lòng nào...huhu)

Nó và Yin đơ...lúc này đi vội nên không để ý....trời...

- Anh hai ăn mặc kiểu gì vậy -Yin nhìn Yun mếu máo

Yun vỗ ngực tự đắc

- Chơi trội mà

“RẦMMMM” cả quán bar,trừ nó lăn đùng ra đất

- Mọi người làm sao vậy -Yun gãi đầu

- Sốc -nó nhếch mép

- Tại hai hết á -Yin phụng phịu,đáng yêu kinh khủng

Một tên mặt sẹo từ trong đám đông đi ra(tên này thích thể hiện)

- Diễn xong rồi thì rút...bọn tao không mở dịch vụ trông trẻ...Hahahaha....- tên mặt sẹo cười lớn

- Tiếng chó...k hiểu -Yun vênh mặt

- Mày..mày dám ns ông mày thế à- mặt sẹo gầm gừ

- Vil ơi...chó gầm gừ rồi..Yin sợ wá à -Yin lùi lại nấp sau lưng nó

- Cẩn thận không chó cắn trộm - Yun cũng đứng ra sau nó..

- Bọn mày..grừ..-mặt tên mặt sẹo đổi màu liên tục

Yin bỗng thò đầu ra,mắt tròn xoe

- Vil ơi..chó hiêm vì nó biết đổi màu

Nó nhếch mép..

- Có cần Vil bắt về nuôi không

- Không...chó dại không nuôi -Yun lại lộ mặt ra

Đến bó tay với anh em nhà này

-GRỪ....ĐÁNH CHẾT NÓ CHO TAO...KHÔNG ĐÁNH MÀY ÔNG KHÔNG LÀM NGƯỜI -mặt sẹo hét lên

Nó nhúu mày

- Làm chó đi

Rồi nó phẩy tay ra hiệu, Yun, Yin chưa hiểu gì đã bị nó lôi ra chỗ ghế vip ngồi. Còn đám người kia bị một nhóm khác...đánh cho tơi tả tởm, thậm chí là tên mặt sẹo. Người cầm đầu nhóm người đánh mặt sẹo đồng thời cũng là quản lý của bar giựt tóc tên mặt sẹo đang bê bát máu

- Lần sau muốn thể hiện thì nên biết người đang ở địa bàn của ai

- Tôi....tôi...đã đắ... tội gì...gì...gì với...với các...ngài..... ngài....-tên mặt sẹo mãi vs nói được câu

Người bang Kingly ai mà không biết cơ chứ, động vào họ thì khó mà còn nguyên vẹn

Tay quả lý nhếch mép:

- Đắc tội vs người mà cả bang Kingly phải nể

Tên mặt sẹo và đám đàn em mặt cắt không còn giọt máu

Quản lý và thuộc hạ bang Kingly lại gần nó

- Thiếu gia..-cả bọn cúi đầu cung kính

Cả bar rơi vào trạng thái chết lâm sàng

- Thừa...giờ xử lý sao ạ -quả lý cung kính

- Giết -nó ns giọng địa ngục khiến tất cả rùng mình

- Dạ...-tay quản lý cung kính rồi quay ra đám thuộc hạ...-nghe thiếu gia ns rồi đấy

- Dạ...-cả đám đồng thanh

Yun và Yin vẫn ngơ ngác , Yin kéo tay nó

- Đây là thuộc hạ của Vil ak

- Ủ

- Ghê thật -Yun gật gù

Nó không ns gì chỉ nhếch mép

3 đứa ở lại chơi thêm một lúc rồi ra về

3. Chương 3

** Sáng hôm sau **

tại phòng Vil

- Đi học nào...là đi học nào -Yin lú lo kéo tay nó

- Dậy đi học thôi.....đi học thôi - Yun cũng kéo tay nó

- IM...không đi -nó bực mình “đang ngủ ngon” (t/g:sâu ngủ/ Vil: quá khen/ t/g:Her...mk khen nó khi nào nhĩ)

- Sao không đi....đi đi mà Vil...đi đi mà....- Yun, Yin mắt long lanh

- Không đi...không thích....đi đi không muện - Nó phẩy tay “cút hết cho ta ngủ”-suy nghĩ của nó

- Nhưng nộp hồ sơ rồi mà -Yun tròn mắt

- Rút rồi

Nói xong nó cầm tai nghe nằm xuống theo trạng thái trời sập cũng không đi (- -')

Yun,Yin nhìn nó chẳng chối rồi cũng đi học(phải ngoan thể chứ)

Sau khi Yun,Yin đi nó ngồi dậy suy nghĩ về lời nguyên định mệnh của mình....nó-mang trong mình dấu ấn của thần chết...với những khả năng đặc biệt :đóng băng hoặc thiêu cháy những gì nó muốn,tự chữa lành vết thương,phóng tia lửa điện...và thứ làm nó suy nghĩ nhiều nhất: bắt tử

Với nhiều người bắt tử là niềm khao khát,nhưng với nó đây là một bất hạnh...có gì vui khi ta trường tồn với thời gian mà những người thân quanh ta cứ dần đi mãi mãi...rồi sẽ có một ngày một mình ta bơ vơ giữa cõi đời trôi nổi...cô đơn biết mấy...còn cả hạnh phúc lứa đôi..liệu có thể...hazzz

tại trường học

Giới thiệu đôi chút về trường Yun,Yin: Mặc dù 2 người đều là thuộc tầng lớp thượng lưu nhưng nhị vị phụ huynh cho 2 vị học ở trường bình dân...nói cách khác trường hiện tại Yun,Yin học là trường trung lưu...như những trường bình thường,chả có gì nổi bật...ở trường không ai biết thân phận của 2 người này (chẹp chẹp..trường trung lưu..đây có phải là một trong những lý do mà anh Vil k chịu đi học không nhỉ / Vil: có ý đúng)

Cô giáo bước vào lớp

- Các em chú ý....trường thời trang Star tuyển học sinh không giới hạn tầng lớp...nếu có nhu cầu các em có thể bảo ba mẹ đến trường Star đăng kí..nhưng học phí khá cao...còn một cơ hội nữa là sẽ có 50 suất học bổng trao cho 50 học sinh có tiềm năng...nhưng cả thành phố cũng chỉ có 50 suất thôi vì vậy cơ hội cũng hơi thấp....nhưng nếu được học ở đây tương lai của các em sẽ rộng mở....-Cô giáo thao thao bất tuyệt

Yin quay sang Yun (2 anh chị này ngồi cạnh nhau)

- Hai ơi...hay mình xin vào trường Star học đi...em muốn làm người mẫu..

- Ủ...anh cũng muốn...hay mình rủ Vil đi luôn đi

- Ừm...đúng ý em á. Nhưng ai đăng kí cho chúng ta bây giờ - Yin xì mặt

- Ngốc thế...có học bổng còn gì -Yun cốc đầu em

-Ồ ha...hihi- yin cười títt mắt

- Vấn đề là làm sao để lôi Vil đi được à -Yun xì mặt trầm tư(kute)

- Em có cách à..hihi- Yin títt mắt

* * *

Tối,tại biệt thự Happy

3 đứa đang ngồi ăn tối

- Vil ơi...- Yin cười- ngày mai đến trường Star cùng Yin ha

- Làm gì - nó nhú mày

- Trường Star tuyển sinh á mai đi đến dự thi để dành học bổng..Vil đi cùng nha nha...- Yun mắt long lanh

- Không - nó trả lời không chút do dự

- Đi đi mà Vil...vào đây học cùng Yin đi - Yin nhìn nó van nài

- Không

- Đi đi mà....- giọng Yin nhỏ dần,mắt đỏ hoe

- Gì vậy -Nó nhú mày

- Đi với Yin đi mà - Nước mắt lăn dài trên má

Yun trở mắt nhìn“mới 9t mà đóng giỏi thật,năng khiếu diễn viên bẩm sinh”

Nó ghét nước mắt,đưa tay gạt đi những giọt nước mắt của Yin

- Đừng khóc...đi...-Nó xoa đầu Yin
- Thật không -Yin đưa tay gạt những giọt nước mắt còn vương trên khoé mắt
- Thật
- OH YE !!!!!- Yun hét lên
- IM -nó cũng hét lên
- Hihi..-Yun,Yin tí mắt
- nó thở dài“mai khổ rồi”

4. Chương 4

Ba đứa đang ngồi ở phòng khách,mỗi đứa một việc...Yun chơi game,Yin xem hoạt hình,nó nằm nghe nhạc “pingpong...”

Ba người dừng công việc

- Để Yun ra xem ha

Nói rồi Yun bỏ máy xuống chạy thẳng ra ngoài

“Người hầu nhà này để làm cảnh à” -Nó nghĩ

Mấy phút sau Yun bước vào phòng ngủ theo kiểu vòng kiềng (haha) ,đầu ngẩng lên trời,mũi phồng lên , một tay cầm phong thư giờ cao

“lại trò gì đây” nó nhếch mép

- THÁNH CHỈ ĐẾNnnnn.....-Yun hét lớn

“oh thái giám”-nó và Yin chung cùng suy nghĩ

- Vil công tử tiếp chỉ

- Tiếp chỉ -nó khẽ cười

Yin thì mặt đỏ hồng lên (kute)

- Ehèm...phụng thiên thừa vận...hoàng đế chiếu viết....: các bảo bối có khoẻ không, đã phá cái gì chưa...

- HAHAA.....-Yin cười lớn

Nó cũng phì cười

- Đưa đây..-Nó vẫy tay

- Nè hihi....-Yun đưa cho nó

Bức thư với hơn sáu tờ giấy A4 viết đủ các thứ,kết lại mục đích cuối cùng là bảo nó và Yun,Yin chuyển đến trường Star học (vẫn trường lai láng)

- Hờ hờ....thánh chỉ truyền về đúng ý mình..hạnh phúc...héhéhé -Yun cười lớn

(t/g:sao nó có này thích cười thế nhỉ / Yun: chuyện...cười nhiều ms sống được chứ...héhé/ t/g: *giống thằng bệnh*)

- IM..giống thằng trốn trại -nó nhếch mép

Nụ cười trên mặt Yun tắt ngấm

- Đâu đến nỗi đâu...Vil cứ nói quá -Yun gãi đầu

- Nhưng mà mai mình vẫn đi thi ha -Yin tí mắt

- Làm gì -nó nhú mảy

Yin nhìn nó phụng phịu (kute)

- Không chịu đâu...Vil hứa rồi à...không biết đâu...

- Thôi...đi...-nó cười khỏ

“Con gái thật điên”

(t/g: ta cug là con gái đấy /Vil:kệ..gom tất/ t/g:mẹ mi cũng là con gái đấy/ Vil: mẹ ta là phụ nữ /t/g:mi chết với ta..grừ)

5. Chương 5

** Hôm sau,tại trường Star **

Không khí rất náo nhiệt, rất hợp với những người vui vẻ nhưng..(hehe)

Ba đứa nó vừa bước xuống xe đã thành tâm điểm của mọi người :Yin với bộ váy hồng công chúa,giày búp bê đồng màu ,tóc vàng xuăn nhẹ ngang vai trông rất ư là kute ; Yun thì vest đen lịch lãm đi cùng với chiếc nơ đỏ,tóc đỏ (ông này mới nhuộm lại)vuốt keo dựng đứng (sét đánh) trông rất ư là bảnh ; Nó vẫn phong cách thường ngày tóc bạch kim để mái che nửa mặt,áo pull trắng có hình rồng bạc(...) quần short trắng với những dây xích bạc...ũng trắng cao tở gối dát bạc,cổ vẫn lủng lẳng con dao bạc....tóm lại vẫn phong cách “chói loá”

Yun,Yin bước xuống với tâm trạng vui vẻ..nhìn thấy cảnh náo nhiệt cũng lại càng náo nức....Nó bước xuống xe với tâm trạng buồn phiền...nhìn thấy cảnh lại càng buồn phiền hơn...

Đi đăng kí dự thi xong thì nó ngồi vào cái ghế chờ khuất nhất,cắm tai nghe bật nhạc to nhất mà vẫn bị mấy cái tiếng hỗn tạp đập vào tai...khó chịu...

Sau bao nhiêu lâu cuối cùng nó cũng vào thi cùng tụi Yun,Yin...

Ba đứa nó bước lên sàn diễn(à 3 nóc này thi chung) Yin bước đi nhẹ nhàng còn chút vụng về như một thiên thần nhỏ cùng với nụ cười thiên thần khiến giám khảo khó tính nhất cũng bật cười...Yun bước ra chậm rãi sẽ rất lịch lãm và sang trọng nếu không đưa tay lên gãi đầu gãi tai....Nó thì bước đi tự tin,dáng vẻ đầy kiêu ngạo của một bậc đế vương...gì chứ trình diễn thời trang thì nó đã được mama luyện cho từ nhỏ (mặc dù nó chả muốn)

Đương nhiên 3 nhóc trúng tuyển....vào vòng tiếp (Vil: cái này vẫn còn vòng tiếp á /t/g:đáng lẽ là không..nhưng...hehe..ta thù dai lắm..héhé / Vil: người lấy việc công trả thù tư/ t/g:giờ ms biết à / Vil: biết lâu rồi nhưng sợ người tổn thương nên không nói / tg: *bốc khói* số người tàn rồi..grừ..)

6. Chương 6

Vòng thi tiếp theo là thử giọng(hehe)

(Vil: tên t/g chó chết)

Sau khi biết tin nó tỏ rõ vẻ khó chịu:

- Không thi nữa

Yin nhìn nó nước mắt lưng tròng..:

- Vil...phải học với Yin cơ...huhu

Nó nhếch mép

- Nộp hồ sơ...học cùng

Yun lắc đầu “kể chỉ nên xài một lần,xem anh đây”

- Vil không dám thì cứ nói đi còn chối -Yun kick đểu

Nó nhú mày

- Chưa đánh mà đã chạy..nhục lắm á - Yun tiếp tục

Với một con người lòng tự trọng cao như nó sao để người khác coi thường được...

- Thi tiếp

“YE” Yun,Yin nhìn nhau cười

Hôm sau

Tại phòng thử giọng...đủ các loại...từ nhạc buồn đến sôi động...từ giọng trầm đến bổng...nổi bật nhất vẫn là ba đứa nó Yin có chất giọng trong, nghe có vẻ gì đó rất tự nhiên, thanh khiết ; Yun có chất truyền cảm,nghe có vẻ gì đó rất đầm ấm ; Nó thì có giọng rất mê hoặc...nghe có cái gì đó rất lạnh, pha chút kiêu hãnh...bất cần đời

Ba kiểu giọng khiến người nghe có những cảm nhận khác nhau...tuyệt hảo..chả có gì lạ khi tụi nó trúng tuyển....

7. Chương 7

Hôm sau

* tại biệt thự Happy *

Trong phòng nó

- Dậy...dậy...Vil dậy đi học

- Dậy đi thôi...dậy đi thôi...chim lú lo tên cao rồi...dậy đi thôi

- Dậy không muộn đó Vil

.....

Bản hợp xướng của anh em Yun,Yin để gọi nó dậy

- IM....YÊN CHO ÔNG NGỦ -nó bực mình

(t/g: sao không bực mình được..đang ngủ ngon mà nhỉ...hehe / Vil:)

- Không Vil phải dậy đi học...hôm nay là buổi đầu tiên đấy -Yin lay lay người nó

- Không đi - nó lạnh lùng

- Không đi cũng phải đi...có lệnh trên rồi mà -Yun cũng lay nó

Nó khó chịu

- Ra...-Nó đẩy Yun,Yin ra rồi bước vào nhà tắm

15' sau

- Đi học nào...đi học nào -Yun,Yin lú lo

- IM -nó gắt lên

- hìhì - Yun,Yin nhìn nhau cười

Nó đến trường Star với tâm trạng bực bội..trái với nó..2 anh chị kia lại rất háo hức

Sau khi lên phòng hiệu trưởng bọn nó vào lớp. Yun học lớp 4A1 ở khu B chuyên về ca sĩ, còn nó và Yin học lớp 4A1 khu A về thời trang.

Khi bước vào lớp...nó đơ toàn tập

- Cái quái gì đây -nó nhú mày ra nhìn lại tấm biển và hi vọng mình vào nhầm lớp...nhưng số phận không như ý muốn....vâng lớp 4A1 toàn con gái (oé)

Yin lại rất vui khi được vào đây vu vơ giới thiệu

- Chào các bạn...mình là Nguyễn Ngọc Kỳ Anh..gọi mình là Yin..rất mong các bạn giúp đỡ hihi - Yin cười tươi rói

- Hàn Phong, Devil -nó lạnh lùng

Cả lớp vỡ òa với 2 hs mới là nó và Yin...không chỉ vì vẻ đẹp như tạc tượng mà còn vì sự nhiệt tình của Yin và sự xuất hiện củ thành viên nam là nó

Các bạn mới cũng khá đáng yêu và dễ mến nên nó cũng không còn cảm thấy khó chịu...hoà đồng rất nhanh

* giờ ra chơi *

- Vil là người Anh à - Như(bạn cùng lớp: bcl)hỏi nó

- Ủ - không cảm xúc

- Sao cậu lạnh zũ zậy -Liêm (bcl)

Nó nhú mày

- Yin

Yin hiểu ý

- Vil lạnh với người lạ thôi...sau này quen rồi là sẽ cảm thấy ấm áp liền à...hihi- Yin cười tươi

Nó tỏ rõ vẻ khó chịu với câu trả lời lệch hướng trầm trọng của Yin

Đang nói chuyện thì có 5 thằng con trai lớp khác bước vào

- Chết...bọn 5A3 -một bạn nữ nói nhỏ

Bọn kia tiến lại gần chỗ Yin

- A...con nhỏ này xinh thiệt...làm bạn gái anh đi - tên cầm đầu vuốt má Yin (ms lớp 5 mà dẽ zũ)

Yin sợ hãi tiến về sau nó...cả lớp im phăng phắc

- Gì vậy...theo bọn anh đi...thằng chó này sao bảo vệ được em....- thằng lớn đầu nhất chỉ vào mặt nó

Mấy tên phía sau cũng nhao nhao

- Đúng đó...theo tụi anh đi...haha....cách xa thằng chó kia ra...haha...

Cảm giác của nó lúc này “nhục”...mặt nó tím lại...hơi lạnh tỏa ra khiến tất cả rùng mình....nó nhìn tên cầm đầu...những tia gằn đơ trong mắt thật đáng sợ....nó đứng lên giơ chân đá tên cầm đầu một phát bay thẳng ra sân...gãy mấy cái xương là ít...bọn kia cũng chung số phận...nó còn ra sân trường rắc vi khuẩn lên người bọn nó mà thần không biể quỷ không hay

8. Chương 8

Vi khuẩn đúng hơn là độc nó tự chế...bình thường sẽ không có chuyện gì xảy ra nhưng khi gặp nước hay chỉ cần hơi ướt thì sẽ lở loét..ngứa còn hơn cả cở ngứa...nhưng khi khô rồi thì lại như thường....

Nó lòi đúng hơn là sút bọn này xuống hồ

(t/g :chết hình như quên chưa mở trường / Vil :vật còn quên mở nó gì mở trường/ t/g: ta k cãi vì ta sai...huhu....giờ mở vậy)

* trường Star rộng hàng nghìn km vuông, được chia làm ba khu đào tạo từ lớp một đến hết đại học,tốt nghiệp trường Star thì không lo thất nghiệp khi ra trường..tuy nhiên sau khi ra trường và có việc làm sau đó thất nghiệp thì không liên quan đến nhà trường và nhà trường cũng không chịu trách nhiệm. Ba khu gồm

khu C diễn viên

khu B ca sĩ

khu A thời trang

ở đây ngoài việc học kiến thức như thường còn được huấn luyện về ngành diễn viên,ca sĩ,thời trang ở từng khu đó.mỗi khu có 3 dãy nhà 8 tầng kiên cố,3 dãy nhà xếp thẳng nhau..ta tưởng tượng ra hình tam giác khu A là đáy,khu B và C là 2 cạnh, cả 3 dãy của 3 khu đều hướng ra bên ngoài...tức là ở giữa sẽ có một khoảng trống...đấy chính là vườn trường,rộng tầm 500 m vuông...đẹp như thiên đường , có 3 lối đi vào,mỗi lối rộng khoảng 15m ...3 dãy ở ba khu thiết kế theo phong cách châu Âu sang trọng và lịch lãm ,ở trước mỗi dãy đều có một hồ nhỏ ở chính giữa không có thanh chắn,không gì bảo vệ,sân phẳng lý ...nước rất nông chỉ khoảng 50cm, rộng khoảng 10m vuông và học sinh chuyên nhảy xuống hồ chơi (liệu được gọi là hồ không nhỉ) *

quay lại truyện

Xuống hồ là xuống nước và xuống nước thì ai cũng biết chuyện gì xảy ra...học sinh cả khu quây tròn chỗ mắt nhìn,người khu khác cũng ra xem ,trong đó có Yun

- Oé...Vil ra tay kinh khủng vậy - Yun hét lên sau khi nhìn thấy bọn dưới hồ lăn lộn gãi toét hết cả máu

Nó nhếch mép

- Không ác..sao là Devil

rồi lạnh lùng vào lớp...tất cả nhìn nó dè chừng...Yin cũng lon ton theo nó vào trong...Yun đang định vào theo thì

- Dãy kia - nó quay ra chỉ tay về phía dãy B

Yun méo máo lùi thủi đi theo hướng tay nó chỉ

Yin ôm tay nó vào lớp

- Vậy là mọi chuyện kết thúc ha...- Yin cười

Nó nhếch mép

- Dễ dãi như thế

” dám xỉ nhục ta...kết cục sẽ rất thảm đấy ”

9. Chương 9

- Gia thế mấy tên đó - Nó hỏi Yin

- Hihi...biết chết liền à - Yin tít mắt

Một bạn lớp nó thuyết trình

- Tên to đầu nhất là Vũ Viết Việt con trai chủ tịch tập đoàn Vũ Việt nằm trong top 10 tập đoàn lớn nhất nước đấy,còn lại là...

- Tên nghe điên thế,gia thế cũng không đến nỗi - Yin chen ngang

Nó cốc Yin một phát

- Im -quay ra nhỏ vừa thuyết trình - gia thế thôi

- Ukm...còn lại đều có ba làm giám đốc trong tập đoàn Vũ Việt

” tập đoàn Vũ Việt à ” - nó nhếch mép

* * *

Tối, tại phòng nó

* * *

Phòng nó đã được gắn kính cách âm và làm lại khoá để tránh sự xâm nhập bất hợp pháp của 2 tên kia...

Nó gọi điện cho Băng

- Tập đoàn Vũ Việt..mama hủy hợp đồng được chứ

- Họ đã đắc tội gì với bảo bối của mama vậy

- Nói những câu không nên nói -nó nhếch mép

- Mama đoán nhé...con vừa nhếch mép - Băng cười

- Việc chính đi mama

- Ừm...tập đoàn vừa mới hết hợp đồng với công ty đó...mama cũng đang có ý định ngừng hợp tác...tập đoàn đó đang có chiều hướng đi xuống...mà tùy ngài quyết định thôi...chủ tịch - Băng trọc nó

- Mama làm cái đó thật à- nó nhú mày

- đường đường là chủ tịch tập đoàn Star đứng đầu thế giới mà phải nói đùa sao...mà nhóc chỉ rút cổ phần cũng chỉ làm tập đoàn đó khốn đốn thôi...muốn phá sản thì cần còn dài

- Mang trong mình dòng máu hoàng gia cao quý chả nhẽ lại không làm được cái việc con con này...- nó nhếch mép

- Dựa vào thế lực dòng họ hả cưng

- Sao không...nhờ papa thôi...không cần phiền đến người khác

- chỉ khiến phá sản thôi à

- Con cúp máy đây..good night mama

- Ồ..này....

Nó cúp máy rồi ném điện thoại xuống giường

- Quyền năng thần chết.... phải thử chứ nhĩ- nó nhếch mép

-

10. Chương 10

Mắt nó bỗng nhiên đỏ rực lên, biến thành đôi mắt quỷ

- Vào đêm bầu trời mờ mịt không chút ánh sáng của trăng và sao...căn nhà của kẻ đã mắc tội với quỷ sẽ trở thành ngọn đuốc rực sáng trong đêm...mọi thứ sẽ hoá thành tro bụi...

Nó gằn giọng từng chữ, bên ngoài sấm chớp nổi lên đùng đùng, gió cũng thổi mạnh...

Lời nguyền chính thức đầu tiên của kẻ sai khiến thần chết được thốt ra...

* * *

Một tháng sau, thời gian bình yên trôi qua, không ai dǎ động đến việc đánh nhau lần trước và giờ cũng chẳng có kẻ nào gan to đến gây sự tại lớp nó... Mấy tên kia cũng đã được ra viện sau khi thuốc của nó hết tác dụng, vẫn ngang tàn hống hách...trong thâm tâm bọn chúng đều in hằn mối hận với nó. Nhìn thấy nó

mặt bọn chúng cứ vênh hết lên như trêu ngươi nó, nó mặc kệ không để ý...Yin, Yun thấy lạ trước hành động bao dung của nó và cũng cảm thấy có cái gì sắp xảy ra...phải...đó chỉ là sự yên bình trước một cơn bão lớn.

* Một tuần nữa trôi qua

Tập đoàn Star chính thức ngừng hợp đồng với tập đoàn Vũ Việt, tin trấn động cả nước và một số nước khác. Liên tục tin này được đăng tải trên trang nhất của nhiều trang báo. Tập đoàn Vũ Việt một phen khốn đốn, chạy đôn đáo để xin mama nó rút lại quyết định nhưng cuối cùng chẳng thu lại được gì. Chưa hết, pa nó- một hoàng tử Anh quốc- chính thức tuyên bố ngừng mọi viện trợ cho tập đoàn Vũ Việt và những công ty liên kết với Vũ Việt. Pa nó đã ngừng viện trợ thì hoàng gia Anh đương nhiên cũng ngừng hợp tác. Đây khác nào chính thức tuyên bố Vũ Việt thành kẻ thù của hoàng gia Anh (công ty Star của mẹ nó- con dâu dòng họ Alexander coi luôn là thuộc hoàng gia Anh). Sau đó, các công ty, tập đoàn khác cũng dừng hợp đồng, huỷ hợp đồng với Vũ Việt chẳng đợi gì mà biến mình thành kẻ đối đầu với hoàng gia Anh. Công ty Vũ Việt chính thức phá sản. Chủ tịch công ty này sốc nặng phải nhập viện. Chưa hết, vào đêm trăng,sao không chiếu sáng biệt thự của chủ tịch tập đoàn Vũ Việt và của gia đình bọn lần trước bốc cháy dữ dội, mọi thứ hoá thành tro bụi nhanh chóng cả người và của. Cảnh sát không tài nào phát hiện ra một chút manh mối nào trên hiện trường.

“Sự sụp đổ nhanh chóng của một tập đoàn nhất nhì nước làm mọi người ngạc nhiên”

“vụ cháy bí ẩn ”

. . .

Vô vàn bài báo được đăng lên. Nó nhâm nhi cốc sữa cầm tờ báo nhếch mép

” kết cục của những kẻ hỗn láo với ta...”

11. Chương 11

” Cốc cốc cốc ”

Nó nhíu mày, đứng dậy ra mở cửa

- Thiếu gia xuống ăn cơm ạ - người làm cung kính
- Hai người kia đâu - Nó lạnh lùng
- Đây nè !!! Hihi...- Yin từ đằng sau tên người làm chạy ra ôm chầm lấy tay nó
- Buông - Nó nhíu mày
- Hi hi....

Hai người xuống nhà.

Yun đã cầm thìa đĩa sẵn sàng chiến đấu

- Nhanh nhanh...đói gần chết rồi - Yun dục
- Nó thở dài cùng Yin ngồi xuống ăn.
- Tẹo nữa bọn mình đi sinh nhật bạn Yun đi - Yun vừa ăn vừa nói
- Bạn nào cơ...- Yin ngẩng lên
- Bạn mới quen...tương lai là vợ anh...hehe - Yun tự sướng
- Woa...đi đi...- Yin gạt đầu lia lịa

Nó nhìn Yun

- Quen nhanh thế!

- Her...đương nhiên...Yun mà lại...đẹp trai ngồi ngồi thế này ai mà chả thích làm quen...hahaha - Yun vênh mặt tự đắc

” Phutttt....”

Ngậm sữa từ trong miệng nó phụt thẳng ra ngoài (t/g: eo...mất vệ sinh thế / Vil: ...)

- Không cần kích động thế đâu - Yun nhìn nó chớp mắt

- Lên phòng...2 người đi đi - Nó đứng lên rồi lên phòng. Ngồi tiếp với hai anh em nhà này chắc chế sớm

- Ừm...tạo Yin mua kẹo về cho ha - Yin nhìn nó cười

- Không ăn kẹo...sâu răng - Nó ngoảnh ra - mua bánh mỳ ỳ

- Ừm...hihi - Yin cười - Yin mua cả kẹo nữa...Yin thích ăn kẹo...

(t/g: Ôi!!! Toàn con nít)

.

Nó về phòng, ngồi vào bàn và lấy sách ra , trước mặt là cái máy tính đang mở “Liên minh” (t/g: chăm thế không biết). Tiếng ô tô đi ra và xa dần. Hai người kia đã rời khỏi nhà (kính cách âm bên ngoài không nghe được bên trong còn bên trong nghe rõ bên ngoài).

Nó đang chơi thì có một bóng đen ẩn khuất trên tường trước mặt nó. Bóng đen đó lớn dần...tiến sát lại gần nó... Nó giật mình ngoảnh lại...một cái chùm kín mít từ trên xuống dưới bằng cái áo choàng đen mờ ảo hiện ra cùng với một lưỡi hái lớn đằng sau...âm khí từ đây toả ra nặng nề

- Thần chết à - nó nhú mày

- Kính...chào...chủ...nhân... - tiếng nói từ cái đó phát ra vẻ cung kính nhưng nặng mùi tử khí

Nó nhếch mép

- Chủ nhân chắc cũng biết về quyền hạn của mình...- Thần chết trợn mắt - Ngài là ác quỷ...là chủ nhân của ta...Ngài hiểu chứ...

- Thái độ bất kính đấy...- nó bình thản

Thần chết không nói gì. Nó nhếch mép

- Đi kiểm cho ta một đội quân bằng xương bằng thịt tài giỏi nhất...tẩy não chúng đi...chỉ được nghe lệnh ta...rõ chưa - Nó vênh mặt

- Hiếu...

- Đi đi...- Nó phẩy tay

Thần chết khẽ cúi đầu rồi uẩn khuất vào màn đêm...Phòng nó vẫn còn vương nặng mùi tử khí...

Nó thản nhiên như không tiếp tục chơi game...gần sáng nó mới đi ngủ.

. . .

Sáng hôm sau

Tiếng đập cửa ỳnh ỳnh bên ngoài làm nó tỉnh giấc

- IM - nó mở cửa hét lên

- Hi hi...đi học thôi...- Yin tíu tít

- Đi học nào...- Yun hát

- Im - nó gần giọng

- Dạ...- Yun xụ mặt

Một lúc sau nó bước xuống...ăn xong đâu đấy nó cùng Yun,Yin đi học.

Trên ô tô 2 người kia nói đủ thứ chuyện

- Cái vụ phá sản và cháy ấy...Vil làm à - Yun lay lay tay nó

- Phải thì sao mà không phải thì sao - Nó không cảm xúc

- Chả sao hết...hihi - Yin cười tít mắt

- Ủ...thương mà nếu phải thì Vil khủng thật đấy - Yun gật gù

Nó nhếch mép không nói gì. Đến trường Yun rẽ sang khu B còn nó và Yin đi đến khu A. Cả trường giờ đang bàn tán xôn xao về vụ phá sản của tập đoàn Vũ Việt và nói nó có liên quan (liên quan cái quái gì...nó làm chứ còn ai). Nó chẳng bận tâm tiến thẳng vào lớp và ngủ. Trước khi chìm vào giấc ngủ thần tiên nó còn cảnh báo

- Đừng có gọi ta dậy đấy!

Sau đó lần bò ra bàn ngủ tít bù cho tối hôm qua cày game.

12. Chương 12

Tiết 1.

Yin gọi nó dậy, nó quơ ngay quyển sách ném thẳng mặt

Tiết 2.

Lớp trưởng gọi nó dậy, kết quả chả khác Yin là bao.

Tiết 3.

Cả lớp để yên cho nó ngủ.

Tiết 4 :

- Tiết này của bà cô hắc ám đấy...gọi Vil dậy đi - Lớp trưởng nhìn cả lớp (Vil: Từ khi nào ai cũng bỏ mắt “De” đi vậy...)

- Cậu gọi đi...- Yin nhìn lớp trưởng

Lớp trưởng ôm đầu:

- Cục u lúc này vẫn còn đây nè!

Cả lớp nhìn nhau lắc đầu. Phá giấc ngủ của nó khác gì tự sát.

- He...chào cả lớp...- Yun vào lớp cười tít mắt

- Cậu ở khu B à - Một cô bạn nhìn Yun. Mọi người cũng nhìn theo.

- Ủ...hehe - Yun cười lớn

- Anh hai qua đây làm gì vậy - Yin nhìn Yun thắc mắc.

Cả lớp quay ra nhìn Yin

” giống nhau thật ”

- Chơi chứ làm gì...hỏi ngu - Yun cốc đầu Yin

- Woay....- Yin xụ mặt - À...- Yin như nhớ ra điều gì - Hai gọi Vil dậy đi, tiết sau cô ác lắm - Yin lay lay tay Yun.

Yun quay ra nhìn nó đang say giấc nồng trên bàn, rón rén lại gần.

- Nhìn Vil khi ngủ đáng yêu ghê! - Yun quay ra thì thầm.

- Cậu gọi Vil dậy đi.

Yun quay ra nhìn Vil nuốt nước bọt “Ngu gì mà gọi” -Yun nghĩ thầm.

- À...cũng gần vào học rồi...haha...mình về đây - Yun gãi đầu cười rồi chuồn thẳng.

- Her...- cả lớp đơ người.

Không ai gọi nó dậy.

Tiết 4.

Cả lớp im lặng, mấy bạn gần nó nhưn người thật cao để che nó đi nhưng vô ích. Bà cô hắc ám thấy nó đang ngủ trong giờ của mình,tức giận bước xuống kéo tai nó dậy. Cả lớp nín thở.

Đang ngủ ngon thò bị nhéo tai làm nó giật mình tỉnh giấc.

- Anh giỏi nhỉ, dám ngủ trong giờ học...ra ngoài đứng cho tôi ! - bà giáo hét lên, lôi tai nó ra.

- Buông - nó trợn mắt.

- À...anh giỏi nhỉ...này thì buông...- Bà ta lạ càng nhéo tai nó.

Tai nó đỏ ửng lên, mắt nó cũng không kém.

- Ra ngoài - Bà giáo hét lên buông tai nó ra.

Nó đi ra ngoài. Mắt nó đỏ ngầu, tay nắm chặt ” Người phải chết ” Nó gầm gừ...

Giờ học kết thúc, Tan trường.

- Có việc đi trước - Nó nói với Yin rồi đi mất.

- O...- Yin đơ người nhìn theo nó.

Ánh mắt nó thật đáng sợ...đậm mùi sát khí

13. Chương 13

Tại biệt thự Eart

Nó ra sân sau, lặng lẽ mở mật đạo rồi đi xuống. Căn mật đạo tối om, không chút ánh sáng khi cánh cửa đóng lại. Mắt nó có thể nhìn trong bóng tối,trước đây vẫn còn mờ nhưng càng ngày càng sáng ra chứng tỏ sức mạnh của nó cũng lớn dần lên..liệu có một ngày sức mạnh này nuốt chửng nó,kiểm soát con người nó, khiến nó không còn là chính mình nữa...cũng có thể lắm...

Căn mật đạo hình vuông cạnh 500m (t/g: đi xuống phải biết) là một mê cung phức tạp, ngoài nó ra,bất cứ ai lạc vào đều không có đường ra (nó thiết kế nên nó phải thông thạo). Đương nhiên là có cái gì đó đưa nó vào chứ đi bộ chắc nó cũng chết sớm và nó gọi thứ đó là “Ung bạc” - một cái như kiểu cái ván trượt nằm ngang nhưng dày hơn,khoảng 10 tấm chồng lên nhau gì đấy và cũng rộng gấp đôi,mép hai bên thẳng lên làm cho cái đó nhỏ gọn và phong cách. Hoạt động cầm ứng vân tay nên chỉ nó mới đi được. Di chuyển bằng cách bay,cao thấp,nhanh chậm đều tùy người điều khiển. (nói thực nó mới phát minh ra cái này còn trước đây toàn phải cưỡi bộ). Căn mật đạo thông bốn cửa: một là tại nhà nó, một là ở bãi đất hoang, một là ở công viên, cuối cùng là vườn một nhà nào đấy. Tượng tượng thể này nhé: mật đạo là một hình vuông,bốn góc là bốn lối vào, đường vào thì thẳng tắp,đến đoạn hình vuông mới bắt đầu là mê cung. Và ở phần mê cung là ngoài vùng phủ sóng của tất cả mọi thứ, đặt chân vào mê cung tất cả sẽ tắt hết từ ánh sáng nhân tạo (đèn,nến,...) sóng điện (điện thoại, bộ đàm,...) và hi vọng sống...

Khi xây căn mật đạo, nó chỉ chọn ra mười người để hoàn thành theo bản thiết kế, mọi thứ đều bí mật, mười người này trước khi bắt đầu xây đã được nó trả một khoản tiền rất rất hậu đủ để sau này không làm gì cũng sống sung sướng nên họ làm việc cật lực để mong sớm được về nhà. Sau hơn một năm lực cực dưới lòng đất,cuối cùng cũng được một khu mê cung chết chóc, kiên cố không gì phá hủy. Mười người kia hứa sẽ không tiết lộ căn mật đạo này cho ai rồi rời đi. Nhưng tính nó vốn cẩn thận, lại thêm dòng máu ác quỷ sôi

sục trong người, nó đã tước cây kiếm bạc mà nó mất cả tháng để làm bằng máu của mười người này, chỉ một nhát chém đầu của họ đã lìa khỏi cổ (t/g: kiếm tốt) Ngay từ đầu nó đã xác định sau khi hoàn thành sẽ giết hết nên mới trả cho họ khoản tiền mơ ước. Đây là lần đầu tiên nó giết người. Sốc ở đây là lúc đấy nó mới 6 tuổi.

. . . Quay lại thực tại. . .

Nó đi trên Ưng Bạc nhanh chóng vào đến chính giữa căn phòng, nơi đặt một thanh kiếm bạc. Rút thanh kiếm khỏi chỗ để, quay vài vòng rồi đeo vào lưng như một sát thủ thực sự (Devil: ta là ninja / t/g: kẻ cha nhà mì)

” Kết cục của kẻ dám làm ta đau ” Mắt nó lại đỏ rực lên.

Đêm đó, nó đến nhà bà giáo bằng Ưng Bạc, từ ban công tiến vào. Thần chết bất chợt xuất hiện phía sau

- Chuyện của ta...đừng xen vào - Nó lạnh lùng

Thần chết không nói gì khẽ gật đầu. Từ khi từ hai người bốc lên nặng nề.

Nó tiến vào khoang thai như nhà mình, bà ta đang say giấc nồng. Nó chợt nhớ ra điều gì, quay ra bảo thần chết

- Bịt miệng...

Thần chết gật đầu.

Nó quay ra, nhếch mép. Rút kiếm ra, cánh tay bà ta rơi xuống, máu thấm cả giường. Bà ta choàng tỉnh, đau đớn, cố hét lên nhưng không phát ra tiếng. Nó nhếch mép

- Cứ từ từ mà hưởng thụ

Nó chém thêm nhát nữa, một cái chân rời khỏi vị trí. Bà ta quần quai trong đau đớn, máu bắn tung toé. Chưa đầy phút sau thì lìa đời. Nó khẽ cười mãn nguyện lên Ưng Bạc và đi như chưa có gì xảy ra.

” Phong cách Ma vương...đúng chủ nhân rồi...kha kha ” thần chết cười man rợ rồi biến mất vào màn đêm.

Nó về biệt thự Eart, sau khi tắm rửa thay quần áo thì ăn rồi đi ngủ, thoải mái, rất thoải mái.

14. Chương 14

Sáng hôm sau, nó lại đến trường như thường lệ. Và đương nhiên xác của bà giáo xấu số cũng đã được phát hiện. Nó vừa bước chân vào lớp Yin đã lao ra ôm tay nó

- Vil! Vil biết tin gì chưa...mà hôm qua Vil đi đâu vậy?

- Về nhà - nó xoa đầu Yin

- Tình cảm wá à...- Cả lớp nhìn hai đứa nó

- Way...!- Yin đỏ mặt

Nó không nói gì bước vào chỗ. Yin cũng lon ton theo

- Bà giáo hôm qua néo tai cậu ấy...chết rồi...bị giết ghê lắm á...- lớp trưởng vừa nói vừa ôm mặt lắc đầu

- Ai động đến Vil đều bị chết hết à!

Nó nhếch mép

- Đã thấy ai động đến vua mà sống chưa

- Chưa...động vào va là khi quân, tội chết á...nhưng là thời phong kiến, giờ nước mình gì còn vua đâu - Một bạn nêu nhận xét

- Ta là vua - nó giương mắt tự đắc

Cả lớp nhìn nó như sinh vật lạ

- Lạ lắm à - nó nhúu mày

Cả lớp lắc đầu

- Tránh ra...ta ngủ...- Nó phẩy tay

Yin giật mình

- Chưa ngủ được...trường tổ chức đi thăm quan rừng đây...hihi...Vil...

- Không đi

Yin chưa nói hết đã lập tức bị nó chặn

- Đi đi mà...đi đi...Vil...

- Cả lớp có mình Vil là boy à! Đi đi Vil

- Đi đi Vil... Đi đi...

. . .

Bản hợp xướng của 19 người của lớp

- IM...- nó bực mình

Lập tức 38 con mắt long lanh hướng về phía nó

“Trời ơi”

- Được rồi...ehem...- nó hắng giọng- ta...quyết định... Ehèm...- Nó cố ý nói dài ra

19 vị tiểu thư méu máo

- Lạ mấy hôn...đi là được chứ gì - Nó chấp tay vái vái

- Uj...Yêu Vil nhứt à...Hihi

Nó thở dài quay ra Yin

- Yun đi không?

- Có...cả trường à...khu A, khuB cùng đi hết...hihi - Yin cười tí mắt

- Rồi...đẹp ra...ta đi ngủ

- Bệ hạ an giấc hihi...- Lớp trưởng cười trêu nó

- Ta mới là thái tử thôi....mà ns an giấc như kiểu tiền ta an giấc ngàn thu ấy...- Nó xoa cằm

- Hihi...vậy thái tử ngủ ngon - Cả lớp đồng thanh

- Tốt và cute - Nó phẩy tay

- Hìhì

Hôm nay nó ngủ ngon từ đầu đến cuối và không ai làm phiền nó hể, đúng hơn là không ai dám làm phiền.

Tối đó, tại biệt thự Happy

- Là la lá la là...- Yun lú lo

- IM...IM VÀ IM...-nó bực mình hét lên- Ta nghĩ người nên theo nghề khác

- Thái tử...người nữ lòng nào...thần đang vui mà...- Yun tí mắt

Nó nhúu mày

- Yin nói...- Yun chỉ sang Yin đang ngồi ăn kẹo và xem hoạt hình

- Hửm...-nghe nhắc tên mình Yin ngoảnh lên
- Hay nhỉ - Nó nhìn Yin
- Hìhì...Yin đi lên xấp đồ đây...ngay kia đi đấy! Yin sắp giúp Vil luôn ha
- Ủ...- Nó nói rồi chăm chú vào màn hình trước mặt
- Anh nữa - Yun giơ tay
- Hai tự đi mà sắp- Yin lè lưỡi
- Ồ...sao phân biệt vậy...Vil giúp Yun đi - Yun ầm ực quay ra nó
- Cả ba cùng lên sắp - Nó đứng lên
- Ủ...hihi - Yin chạy ôm lấy tay nó, Yun cũng quàng vai nó đi lên gác. Để lại một bãi chiến trường ở phòng khách cho đám người làm.

15. Chương 15

2 hôm sau...tại trường...

.

- Woa!!! Trường mình toàn nam thanh nữ tú không à!!! - Yun reo lên
- Đương nhiên, được học trường này toàn ngoại hình A trở lên à - Yin tíu mắt
- Hơn A còn gì? - nó nhìn Yin
- À...ờ...thì...ukm....- Yin trầm tư suy nghĩ.
- Nó hiện lên trên khuôn mặt thiên thần baby làm cô nhóc trở lên đáng yêu kinh khủng.
- À....A ...- Yin nhảy cẫng lên với phát hiện mới của mình
- Lạy hồn...- yun chấp tay
- Nó không nói gì, thở dài bước đi.
- Mà nè ai thiết kế trường hay vậy ta...hình tam giác...mới thấy lần đầu...- Yun quàng vai nó
- Không về tập chung về lớp à - nó vẫn tiếp tục bước...” thẳng anh thì quàng cổ...con em thì bám tay... Chắc chắc...mình có sức hút thế đấy ” (tự sướng)
- Kia kìa...ngay cạnh lớp Vil đó - Yun chỉ tay
- Nhìn theo hướng tay Yun chỉ cơ mắt nó giật giật... Một đồng tập nham toàn con nít (t/g: mi lớn được với ai/ Vil: -_-”)
- Hi...vui quá à - Yin nhanh chóng chạy lại nhập hội. Và đương nhiên Yun cũng đi theo. Còn nó... Không muốn một chút nào... Bỗng có người ôm nó từ đằng sau
- Ana...buông em ra...- nó thở dài
- Louis có mặt sau lưng à...hi - Cô gái cười tươi - Sao đây nhóc...ra nhập hội với tụi chị chứ...
- Chưa phải lúc...-nó quay ra nhìn Ana
- Cô gái có mái tóc dài ngang lưng, để xõa tự nhiên...đôi mắt xanh hút hồn...làn da trắng mịn như tuyết..(sơ sơ là thế)
- Siêu mẫu cũng tham gia sao - nó ngược lên nhìn
- Ukm... Sao không...hi... Đây là lần đi tập thể lớn nhất từ trước tới nay... Sinh viên của 4 trường Star tại châu Á đều tham gia đi đến hòn đảo ở thái bình dương...hi...gần 3 nghìn người chứ ít gì đâu...hì... Lại còn

bao siêu sao nổi tiếng nữa...thu hút báo chí lắm đây... Lực lượng bảo vệ hùng hậu thật - cô nói rồi ngoác quanh - có người của nhóc không

- giờ không nhưng lát sẽ có... Dòng họ Alexander học ở trụ sở chính tại Anh cơ mà...

- Nhóc có học ở Anh đâu... Đi ké à...- cô nháy mắt... Hàng vạn người có thể chết vì cái nháy mắt này của cô

- đừng quyến rũ em...bây giờ chưa phải lúc để lộ thân phận... Bye chị... Cần thận tẹo bị đám phóng viên ăn sống - Nó nói rồi bước lại chỗ “đám con nít”...vì mãi mê chơi đùa nên không ai biết đến cuộc gặp mặt vừa rồi...đời còn đẹp chán...

2h sau như đã dự định... Sinh viên trường star lên xe khởi hành... Một hàng xe 24 cái ô tô cho 24 lớp (mặc dù mỗi lớp không quá 20 h/s...) những chiếc ô tô cao cấp chỉ dành cho Vip...dân thường khó lòng mà tận hưởng...

Tại bến cảng.

Vệ sĩ và bảo vệ ngang phải đến cả nghìn người. Vây hãm xung quanh để bảo vệ các ngôi sao khỏi đám phóng viên như hổ đói.

Tưởng chừng là an toàn nhưng với số lượng phóng viên fan thì số lượng vệ sĩ này chỉ là mất muối... Đủ thấy chuyện đi này khủng khiếp thế nào...

- Khủng thiệt... Liệu lát tụi mình có bị họ đè bẹp không - Yin ngoác ra

Nó nhếch mép

- Mình không sao... Nhưng đi với mấy anh chị siêu sao kia thì chết chung đấy.

Nó hất mặt về phía ô tô chờ đàn anh chị họ thì thoảng ngoác mặt ra khổ sở. Vậy mà lần này mama nó định mở rộng ra cả khu vực Âu và Mỹ thì chắc cái bến cảng này sập mất. Nó kéo Yin ngồi xuống rồi lôi điện thoại ra thì thấy 3 tin nhắn từ 3 siêu sao Ana, Ami, Anny có cùng một chủ đề ” Louis, help me!!! ”

Nó tắc lưỡi lắc đầu ” Đi trốn cũng phải đi cả nhóm ”

* Ana,Anny,Ami đều là những công chúa của dòng họ Alexander, đều là chị họ của nó. Họ là nhóm nhạc nữ có rất rất nhiều fan hâm mộ... Và có lẽ cũng là nhóm duy nhất không có anti fan. Không biết dòng họ Alexander làm cái gì mà sinh ra toàn nam thanh nữ tú, thiên thần và cũng là thiên tài của thời đại...*

Nó nhắn cho quản lý bang Đế Vương kêu cho người đến. Tên quản lý nay là người riêng của nó được cài vào trong bang cho tiện việc sau này. (t/g:bé tí đã có ý định truất ngôi vương của ba nuôi...bất hiếu / Vil: *tức giận* Là mi nói chứ ai) . Một lúc sau, người của nó...à nhầm...của ba nuôi nó đến cũng xếp dàn hàng bảo vệ. Lúc này các siêu sao mới cẩn trọng bước xuống và nhanh chóng lên tàu trong sự cuồng nhiệt náo động tưởng như sập bến của fan. Các tay bảo vệ phải khổ sở lắm mới cản được. Vô vàn lời yêu thương thắm thiết đến gà cũng phải nổi da gà...(chẹp chẹp...) đến từ phía đám đông. Khi các đàn anh chị em xuôi trên con tàu rồi bọn nó mới đi xuống. Vì còn nhỏ và chưa ra mắt quần chúng nên tụi nó rất an toàn... Tưởng chừng là như thế...

Vô vàn tiếng hét và tiếng trầm trồ từ đám đông dành cho thế hệ (siêu sao) tương lai. Toàn những Angel baby... Không thì cũng là ác quỷ đội lốt thiên thần như nó (Vil: kẻ đáng chết). Sau gần 6h đồng hồ thì tàu của tụi nó cũng bắt đầu rời bến...vẫn trong tiếng hét không ngừng nghỉ và không biết mệt của fan. Trên con tàu ngoài những siêu sao của trường Star đến từ các nước khu vực châu Á thì còn có một đội ngũ vệ sĩ cấp cao khoảng 500 người đi theo với đầy đủ vũ trang để đảm bảo an toàn cũng như an ninh trên tàu. Dù sao giữa các người nổi tiếng cũng dễ có hiềm khích lắm chứ bộ. Huống chi còn là từ nhiều nước. Con tàu lớn đầy đủ tiện nghi như một khách sạn di động, Rộng lớn, đảm bảo đầy đủ mỗi người một phòng. Nhưng dường như số ít là ngủ riêng còn lại toàn ngủ chung với nhau...cho vui. Tàu chở toàn siêu sao và con đại gia... Giờ cướp biển mà cướp được thì giàu to...chẹp chẹp...

.

Nó và Yin đang đứng trên hành lang tàu ngắm biển

- Her...Yin,Vil...- Yun vội gọi chạy lại chỗ nó đang đứng.

- A...anh Yun - Yin cười nhẹ pha chút gì đó mệt mỏi

- Em mệt à - Yun xoa đầu Yin

Yin lắc đầu. Nó cốc cho Yin một cái

- Đi vào

- Auuu...- yin phụng phịu

Nó nhìn Yin lắc đầu,

- Ngoan vào đi... Cả Yun nữa

- Tụi mình ngủ cùng phòng nha - Yun cười tươi

- Ukm...nha Vil..- Yin nhìn nó

Nó xoa đầu cô nhóc...

- Ủ...

Yun tủm tủm cười

- Đây thì cười...đi vào .

Nó cốc đầu Yun một cái rõ đau

- Bạo lực ...- yun lè lưỡi trêu nó rồi chạy biến.

Yin nghiêng đầu nhìn nó. Nó đưa hai tay áp vào má Yin

- Ngoan...vào đi

- Phòng 200 nha Vil...- Yin cười tươi.

- Ủ...

Yin chạy vào trong, giờ mình nó ở bên ngoài cùng một số người khác. Trời khuya dần và chỉ còn mình nó giữa màn đêm tối tăm (với nó thì sáng sủa chẳng qua màu không được rõ như ban ngày)

Một bóng đen hiện ra từ đằng sau nó mang theo hơi thở chết chóc

- Người không hãm được tử khí à

- Chủ nhân thông cảm. Ta là thần chết...- Thần chết cung kính (tên này đã lễ độ với nó hơn khi xác định chính xác nó chính là chủ nhân, kẻ duy nhất có thể kiếm người khác thay thế lão)

- việc ta giao sao rồi

- Hoàn thành... Có 2 hậu duệ của ta...còn lại là con người được tẩy não...khoảng 10 vạn người...ta đã đưa họ lên hòn đảo Chết... Đủ để người thiết lập một đội quân riêng chính thức...sau này chúng ta sẽ tuyển thêm để gây dựng thành một đế chế riêng của ngài...thưa chủ nhân...người sẽ là chúa tể... - Từng lời nói mà lão thần chết phát ra đều mang đảiming tử khí như muốn đưa nó đi vậy

16. Chương 16

- Tốt...đảo Chết... Thuộc vùng tam giác quỷ hả? - nó vẫn hướng mắt ra xa ngắm cảnh biển về đêm.

- Chủ nhân biết hay thật...đúng...và người của ta có thể đi qua vùng đó an toàn. Ta có cả những kĩ thuật viên, nhà sáng chế vô danh nhưng có thể nói là...

- Sao hôm nay người nói nhiều thế - nó quay ra giả bộ ngạc nhiên- xây dựng căn cứ trước đi...ta muốn không gì có thể làm nó xây sát

- Tuân lệnh - thần chết nói rồi ẩn mình vào bóng đêm...

Nó nhếch mép lặng bước vào phòng.

Phòng rộng rãi, giường lớn, tiện nghi đầy đủ. Yun đang nằm ngủ khò khò...dưới đất. (chẹp chẹp...) còn Yin đang nằm gọn ở một góc giường. Cô bé có vẻ bị say sóng, mặt ửng đỏ, nhàn lại trông rất dễ thương. Nó khẽ cười, lại gần Yin lay lay cô bé

- Nhóc có sao không

- Ừ... - Yin dụi mắt - Vil à...Yin mệt...

- Đợi Vil ha...

Nó nói rồi chạy đi đến phòng y tế. Gần Yin khiến nó rất vui, cô bé ngây thơ hồn nhiên khiến cho tim nó đập rộn ràng. Có lẽ nó đã yêu cô nhóc rồi...tình yêu con nít...nó tự cười.

Phòng y tế luôn có người trực sẵn 24/24. Bảo vệ thì cứ 5m có một người...(oh my good!!! lúc này Vil nói chuyện với thần chết có ai nhìn thấy không?/ t/g: yên tâm không ai nhìn thấy cũng như nghe thấy vì do ta sắp xếp... Vil: k hợp lý/ t/g: tên khốn!)

Nó đẩy cửa bước vào

- Thuốc say sóng

Nhân viên y tế nhìn nó, giật mình lúng túng

- Ơ...ạ...thiếu gia...

Một tên đi lấy rồi run run đưa cho nó một hộp thuốc. Khí chất đế vương (ác quỷ thì có) và ánh mắt sắc lạnh từ nó- một thằng nhóc chưa đầy 10t khiến nhân viên sợ hãi.

Nó cầm hộp thuốc, nhú mồm

- Thuốc say sóng...- nó gần mạnh từng chữ

- Hơ...ạ...tôi nhầm...lấy...lấy lại đây ạ!

Hắn lại đi đến chỗ tủ thuốc run run...người còn lại trong phòng ngồi im như tượng.

Nó bực mình lại gần đá tên nhân viên kia ra tự lấy rồi bước đi (Ôi!!! Sao ngoan thế).

Về phòng, nó lấy thuốc và lấy cốc nước. Gương mặt non nớt nhưng đầy khí thế của một bậc đế vương hiện dưới ánh đèn... Mặt Yin ửng hồng

nó tiến lại gần Yin, nhẹ nhàng đỡ cô nhóc dậy đưa thuốc cho Yin uống rồi mang đế ra bàn... Hành động chừng chạc như một người lớn. Nó lên nằm cạnh Yin, áp tay vào má Yin

- Ngủ đi...

- Ừm...- Yin cười tí mắt rồi ôm nó ngủ.

Nó cũng ôm chặt Yin, hai người ôm nhau chìm vào giấc ngủ thảnh thơi

(Huhu... Devil lạnh lùng tàn bạo...ác quỷ của ta đâu rồi/ Vil: ta cũng là con người...bổn thiếu gia cũng phải có rung động đầu đời chứ/ T/g: con nít biết gì đến rung động/ Vil: *kìm nén* ta mới có 8t...ừ con nít...xem ra mi cũng khá thông minh, không ngu như ta nghĩ / T/g: bật rồi)

17. Chương 17

Sáng hôm sau. Nó bị đánh thức bởi tiếng hét của Yun

- A.....DẬY...DẬY NHANH.....

Yin giật mình lăn xuống giường

“Cốp...”

- Au...huhu...- Yin mếu máo - ANH HAI BỊ THẦN KINH À !!!?... Yin hét lên.

- Sao hai người lại nằm ôm nhau ngủ trên giường...còn Yun lại nằm dưới đất - Yun ầm ức

- Hôm qua tên nào lăn xuống đất...- Nó giường đôi mắt ngây thơ nhìn Yun

- À...ờ...thì...Vil phải gọi Yun lên chứ...dốiiiii....

- Thôi...hai đừng dối... Yin đi mua kẹo cho hai ha - Yin títt mắt

- Ừm...đi...hihi- Yun cũng cười

- Huhu...anh hai vừa làm em cộc đầu xuống đất...bắt đền hai..- Yin lại mè nheo

- Lạy 2 hồn...đi ăn...- Nó chấp tay rồi vào phòng tắm. Yin và Yun cũng lon ton đi theo.

Vệ sinh cá nhân xong tụi nó cùng nhau xuống canteen.

- Woaaaa...- Yun hít lấy hít để- thơm woá....

Nó cộc đầu Yun

- Cẩn thận không người ta tưởng con nhà chết đói

Yin và Yun títt mắt chạy vội vào bàn ăn. Ăn lấy ăn để, tối qua không ăn gì...đói. Nó thở dài, vừa ngồi vào bàn..

- Trông kia... Bọn nhận học bổng vào trường...ăn cho đã đi không không ăn được nữa đâu...haha...- Một tên cỡ lớp 5 nhìn tụi nó

- HAHHAHA.... - lũ bạn của tên đó ồa theo

Yin đỏ ửng mặt lên vì giận. Yun bất bình đứng lên

- Mấy người hơn ai chứ

Bọn kia hung hăng lại gần bàn nó thách thức

- Sao nào oắt con

Cả phòng ăn đều nhìn vào chỗ tụi nó. Bây giờ vẫn sớm nên khá ít người...và có vẻ như chẳng ai muốn tham gia vào vấn đề con nít này.

- Bảo vệ - nó lạnh lùng

- Dạ...thưa thiếu gia - Hai tên bảo vệ ở đó lại gần.

Là bảo vệ cấp cao nên đương nhiên đám bảo vệ này đều đã biết mặt nó- thiếu gia của họ. (à ha...nói là bảo vệ nhưng toàn sát thủ)

- Nói về thân phận bọn ta rồi cho chúng hưởng nốt lần đi này.

- Dạ...- một tên cung kính - Đây là thiếu gia, Alexander thiếu gia con trai của chủ tịch Tập đoàn thời trang Star và nhà tài phiệt lớn nhất thế giới cũng là ông chủ của chúng tôi- người đồng tổ chức chuyến đi này - tên bảo vệ đưa tay giới thiệu nó.

Ờ...-

Sốc toàn tập...nhất là mấy tên lúc nãy... Kiểu này đuổi học là chắc. Do lần trước thấy nó và hai người kia nằm trong top nhận học bổng mà người nhận học bổng chắc là nghèo nên... Bọn chúng toát mồ hôi

- Còn đây là...- tên bảo vệ tiếp tục

- A...A... Xin lỗi, xin lỗi... Anh đùa thôi mà...anh đi mua kẹo cho ba....- tên kia toát mồ hôi chặn ngang lời tên bảo vệ.

- Cút...-nó lạnh lùng làm mọi người lạnh sống lưng.

Một thằng nhóc chỉ với một từ mà có thể khiến mọi người sợ như vậy thì tương lai... Sẽ khủng khiếp tới đâu...(Vil: ta làm bá chủ chứ sao / T/g: cho làm bá chủ ăn mày/ Vil : *xì khói*)

18. Chương 18

Chiều...tàu cập bến hòn đảo thơ mộng

- Oh my good!

Mọi người đều trầm trồ trước vẻ đẹp của nó. Bãi biển rộng mênh mông,cát vàng mịn, ánh lên trong ánh nắng dịu mát mẻ. Hàng cây xanh trồng trên những cồn cát, và đằng sau nó ẩn hiện nên một khách sạn 5 sao sang trọng và hiện đại...

- Tuyệt!!! - Yun reo lên

" hàng mới bóc tem, đem người đến thử nghiệm đây mà " Nó nhếch mép.

- Vil...Vil...mình đi lấy phòng rồi ra tắm biển nha Vil...- Yin lay lay tay nó

- Ủ...- Nó xoa đầu Yin

- Hihi...đi nào - Yin kéo tay nó chạy như bay vào khách sạn.

- Có sót ai không

Yin ngạc nhiên, ngoảnh đi ngoảnh lại

- Anh hai đâu rồi

- Đợi em nhận ra thì anh đi tây thiên thăm phật tổ rồi. - Yun từ đâu lù lù bước tới - Hai người đi chơi nha! Yun đi chơi với bạn gái...hihi - Yun tít mắt

- Xùy xùy - Nó phẩy tay.

Lập tức Yun chạy với tốc độ tên lửa đến chỗ cô nàng mà cậu nhóc chọn làm mục tiêu.

Yin ngơ ngác nhìn

- Đi thôi- nó cốc đầu Yin (bạo lực)

- Auu...- Yin ôm đầu đi theo nó.

Sau khi ổn định phòng, thay quần áo. Nó và Yin cùng nhau đi ra bãi biển.

- Hihi....- Yin tít mắt - xây lâu đài cát đi Vil

- Ủ...- Nó ngồi xuống cạnh Yin.

Bây giờ nó đang cởi trần. Mặc mỗi cái quần đùi trắng (t/g: tên này bạch từ trên xuống dưới bao gồm cả bạch cầu và bạch tạng hehe.../ Vil: Mi không trọc ta không chịu được à / t/g: No no...) làn da trắng hồng khiến bao cô gái phải ghen tị. Nhưng điều muốn nói ở đây là nổi bật lên cái nền trắng đấy...đằng sau lưng nó sẫm hình một con rồng đen trước gia huy của Hoàng gia Anh. Cổ nó cũng đeo lủng lẳng dây chuyền bạc hình con rồng y hệt sau lưng nó. Con rồng sau lưng nó đã có từ khi sinh ra, huy hiệu hoàng gia anh được sẫm khi nó 6t...sẫm đề lên hình con rồng nhưng rồi con rồng lại lên trước kí hiệu hoàng gia...papa nó thấy hay nên làm cho nó nguyên bộ rồng từ trên xuống dưới. Giờ nó chỉ đeo mỗi dây chuyền- vậy bắt li thân của nó (nó đag biến đổi dây chuyền thành một thứ đặc biệt). Nổi bật...vô cùng nổi bật...nó mặc kệ...chả liên quan.

- Đẹp không Vil - Yin nhìn nó tít mắt

- Đương nhiên là phải đẹp rồi. Vil thiết kế mà lại...hehe - nó đắc ý tự mãn.

Mặc dù lâu đài lụp xụp xô phát đổ nhưng cũng khá đẹp thật.

- Này nhé! Đây là phòng Yin, phòng Vil, phòng anh hai...hihi - Yin chỉ lên lâu đài cát

- Ta sẽ ở cùng sau này à- nó nhìn Yin dò xét
- Ừm...Vil sẽ ở cùng nhà với Yin chứ - Yin nhìn nó chờ đợi
- Ừ...- nó khẽ cười
- Móc tay - Yin chìa ngón út bé xinh ra
- ok- Nó cũng móc ngón tay nó vào

Một lời hứa...sẽ chung một mái nhà...liệu có thể thực hiện không?

.

- Giờ có tuyết thì vui ha Vil - Yin và nó nằm dài trên bãi cát...xung quanh là mọi người đang vui đùa
- Mùa hè - Nó vẫn nhìn lên bầu trời xanh mát chờ hoàng hôn.
- Ừm - Yin cúi đầu buồn buồn

Nó quay ra nắm lấy tay Yin

- Bông tuyết ở lòng bàn tay nhé!
- Ừm...hihi - Yin tí mắt

Nó rút từ chiếc vòng cổ ra một chiếc châm nhỏ. Nhẹ nhàng, khéo léo xăm hình bông tuyết lên bàn tay bé nhỏ của Yin. Sau khi hoàn thành, Yin nhìn bông tuyết đầy thích thú. Nó cũng tự xăm lên cách tay trái của mình hình bông tuyết y hệt Yin.

- Yin là người của ta cho đến khi bông tuyết này không tồn tại nữa thì Yin tự do...hức không?- nó nhìn Yin
- Ừm...- Yin gậy đầuu ngay lập tức và móc tay Vil.

Lời hứa thứ 2...mãi là của nhau...

Sau chuyến đi đó, tình cảm giữa nó và Yin ngày càng tốt lên... Lời hứa đó...cả hai đều cất giữ.

Thời gian cứ thế trôi qua, giờ các nhóc 8t giờ đã lên 17t đều trở thành siêu mẫu và ca sĩ với số lượng fan không thua các đàn anh chị. Nổi tiếng nhất vẫn là bộ nhóm ATP .Ngoại hình chuẩn không cần chỉnh, một thì là công chúa baby thiên thần của thời đại, một là hoàng tử mặt trời với nụ cười toả nắng giết chết hàng loạt nữ nhân, cuối cùng là tiểu hoàng đế bằng giá với nụ cười nhếch mép làm đóng băng mọi thứ và phong thái như một vị chúa tể. Bộ ba nay còn là ai ngoài ba vị nhà ta Yin,Yun và nó. Nhóm nó sắp sửa đón thêm thành viên mới cũng là một công chúa baby- bạn gái của Yun.

À...tình cảm giữa nó và Yin rất rất tốt... Quả thực Yin đã yêu nó rất nhiều, trao cho nó toàn bộ trái tim ngây thơ non nớt... Nếu... Thôi có lẽ không nên nếu... Nó cũng yêu Yin gần như Yin yêu nó vậy. Nhưng có một điều nó luôn suy nghĩ...nó là chủ nhân thần chết...gần như là chúa tể bóng đêm... Lại là người bắt tử...liệu bên nó Yin có được hạnh phúc... Nó vẫn chưa cho Yin biết việc này.

Gần đây, mâu thuẫn giữa các quốc gia đang trở lên gay gắt. Thế chiến lần thứ 3 xảy ra chỉ là vấn đề thời gian. Quân đội của nó trên hòn đảo Chết vẫn đang cấp tốc trang bị vũ khí. Mọi việc đã được hoàn thành đến 99%, quân đội nay đã lên đến 50 vạn người. Tất cả sống trên hòn đảo rộng 5000 km vuông với số dân 50 vạn thì quá rộng rãi nhưng số đó chỉ là tạm thời. Nó đang cho nhân bản vô tính ở người nên quân số này có thể gấp 10 lần chỉ trong 1 năm. Quân đội của nó được trang bị vũ khí tối tân, không gì có thể phá hủy. Chỉ với 10 đầu đạn cỡ ngón tay út bắn từ khẩu súng giống P229 có thể phá hủy cả một con tàu chiến rộng hàng nghìn mét vuông (kính khủng) súng có bộ phận định vị. Chỉ cần khoá mục tiêu thì có bắn lên trời đạn cũng bay về đúng đích. Súng cảm ứng dấu vân tay nên chỉ có chủ của khẩu súng có thể dùng. Đây là điều thuận lợi để không bị định cướp súng mà bắn trả nhưng cũng là một nhược điểm vì không thể ném súng cho đồng đội sử dụng. Áp giáp chống đạn cũng cải tiến hoá thành dài tay, quần chống đạn, mũ chống đạn, ns chung quân của nó bịt kín từ trên xuống dưới cho bọn khác bắn tẹt không sao. Với đội quân này nó có thể thiết lập lên một trật tự mới do nó làm chúa tể. Nhưng nó sẽ phải sắp xếp thời gian để về hòn đảo Chết chỉ huy đám binh của mình.

- Alo - Nó bực mình bật máy...đang ngủ

- Bảo bối nhớ bama không...- Đầu dây bên kia vọng lên một tiếng ngọt như mía lùi

- Mama gọi con có việc gì không

- Hi...Bama đang ở biệt thự Hope đấy

- CÁI GÌ??- nó giật bắn người ngồi hần dậy.

Tiếng hét của nó làm Yin cũng giật mình tỉnh dậy (nó và Yin nằm cùng giường...trong sáng đấy đừng nghĩ lung tung)

- Gì vậy Vil - Yin dụi mắt

Nó xoa đầu Yin và bước ra ngoài

- Con sẽ đến ngay

Nó bước vào phòng thay quần áo rồi ngó qua chỗ Yin

- Vil ra đây một lát...2 anh em cứ ăn đi ha...à hình như ba ma khóc cũng về đây

- Thật á! Yeye - Yin nhảy cẫng lên sung sướng

- Bao giờ mới lớn đây - Nó lắc đầu rồi đi

- Hihi - Yin cười tít mắt. Cô cũng nhanh chóng thay quần áo và gọi ông anh hai dậy để tẹo đón bama

Tại Hope

- Ui! Bảo bối - Bắg ra ôm chầm lấy nó. Giờ nó còn cao hơn Bắg nửa cái đầu (1m8 chứ ít gì đâu)- con uốc hoocmon tăng trọng à! - Bắg với tay lên vỗ vỗ đầu con

- Mama!! Con lớn rồi! - nó hơi khó chịu vì mama vẫn coi nó là trẻ con

- Lớn vẫn là bảo bối của mama chứ ! - Bắg đưa đôi mắt hơi buồn nhìn nó

- Đương nhiên! Mama hỏi lạ! - nó vênh mặt lên cười

- Con chẳng thay đổi...nhưng đừng thay đổi...phong cách để vương tuyệt hảo! - mama nó nhìn nó một lượt từ trên xuống dưới - Trắng từ trên xuống dưới...chói quá!

- Chói mới gây sự chú ý - Nó nhếch mép

- Mama gọi nhà báo để con gây sự chú ý ha - Bắg cười

- Thôi khỏi! Tiểu hoàng đế đủ gây sự chú ý lắm rồi! - nó đẩy mama vào nhà

Long từ trên đi xuống

- Bảo bối! - ông lại ôm lấy nó, nó cũng ôm ông.

- Papa có chuyện muốn nói với con! - Ông hít một hơi dài - Ta muốn con biết và cho ý kiến - Mắt ông có vẻ hối lỗi.

Nó nhìn qua mama thấy mama cũng chỉ cười buồn ” chuyện quan trọng rồi ” nó nhú mày

- Papa nói đi - Nó ngồi đối diện với Long nhấp hụm trà về bất cần đời (Láo !!!)

- Rồi.... Trước đây lúc chưa cưới mama con pa đã đi du lịch cùng bạn ở Canada. Một tối pa đã uống rất nhiều bia mà con biết bia Canada mạnh thế nào rồi đấy... Và trong lúc say ba đã chót... Và có hệ quả...giờ cô gái kia đã chết...ba muốn đưa con bé về nhà... Con nghĩ....

- Hơn tuổi con?

- Ừ...hơn con 2 tuổi

- Ý mama thế nào - nó quay ra Băng

- Ừm... Lúc đó pa con chưa cưới mama với lại cũng chỉ là quá khứ ta không trách...đứa bé kia có thể về nhà ta sống...không vấn đề gì...

- Nếu mama không phản đối thì con... Nhưng còn phải xem xét cô ta có xứng làm chị con không đã! - Nó nhếch mép

- Cảm ơn hai mẹ con - Long nó nắm tay nó và Băng. Ba người ôm nhau...

Hạnh phúc đơn giản chỉ thế thôi !!!

- Con có chuyện muốn nói - nó ngồi xuống nhìn pama.

- Con nói đi!

- Có lẽ con sẽ đi xa một thời gian...

- Con đi đâu !!? - Băng giật mình

- Thế chiến thứ ba sớm muộn cũng xảy ra...các phiệt đang được hình thành...một số đã công khai... Cuộc chiến tranh giành quyền lực không thể tránh khỏi... Phạm vi nên đến cả thế giới... Tranh giành địa vị bá chủ...nên con...

- Con cũng định... - Băng nhìn con trai

- Dạ - Nó chắc chắn

- Được... Trí nam nhi phải làm việc lớn....nhưng pa muốn con nhớ... Con còn gia đình...còn những người luôn quan tâm con... Và....con là quý tộc hoàng gia Anh... Con hãy nhớ...con mang dòng máu Alexander... Là công dân Anh quốc...- Long nhấn mạnh - toàn bộ gia sản của pama đều là của con... Con hãy dùng nó vào việc có ích cho con...

- Con hiểu...nhưng còn...

- Con muốn cho bao nhiêu tùy con...không cho cũng được - Long vỗ vai nó - Cố lên con trai...bama tự hào về con

- Con không làm hai người thất vọng đâu...- Ánh mắt nó hiện lên một ngọn lửa...ngọn lửa quyết tâm...

Nó ở lại với bama nó vài ngày rồi bama nó về Anh...nó lại quay lại biệt thự của Yin,Yun

Vừa về đến nơi, lập tức Yun đã lôi nó vào trong

- Chuyện gì vậy? - nó nhúm mày

- Nhà mình bị đám nhà báo theo dõi rồi...- Yin nhìn nó buồn

- Đừng lo... Cửa tòa soạn nào...

- Chắc là Amenian và Khan - Yun lấy cốc nước lại chỗ nó.

Nó nhếch mép gọi điện thoại cho ai đó

- Amenian và Khan... Cảnh cáo...cẩn cho sập...

Yin và Yun nhìn nó như sinh vật lạ

- sao vậy - Nó hơi ngạc nhiên

Yin choài người hun vào má nó

- Vil tài thật đó....hihi - Cô nhóc cười tươi... Nụ cười tiên nữ cũng thua xa... Nó cũng cười nhẹ đưa tay vuốt tóc Yin...

Nó phải làm sao đây? Thần chết nói đúng...đáng ra nó phải giữ khoảng cách với cô gái này... Nhưng giờ nó dường như là không thể...

Bông tuyết vẫn còn đó... Gắn hai người lại với nhau...liệu có thể?

- Hai người muốn chết à - Yun nhìn nó và Vil
- Hai ghen à - Yin chu môi
- Ủ đây - Yun nhẹ nhéo mũi Yin
- Đau em - Yin nhào người về phía sau...nhưng phíc sau là lưng ghế mà...

Nó kéo Yin lại về phía mình

- Yun muốn mai bạn gái Yun bị tra tấn không...
- Phải phải...mai phục kích Hana..
- Hai người được lắm... 2 bắt nạt một hả
- Thì sao - Nó nhếch mép
- Lêu lêu - Yin lè lưỡi
- Hả? - Yun lại cù léc Yin.

Nó ôm yin kéo ra phíc sau mình

- Yun tin ngày mai Hana và Yun sẽ bơi giữa đồng nhà báo không
- Hai người nhớ đây - Yun hậm hực vì không làm gì được - Yun sẽ đưa Hana về đây
- Ok ok...đưa Hana về ở với Yin - Yin ôm cổ nó ngoài ra nói với Yun
- tiểu thư có anh Vil đây chưa đủ à-yun nhìn Yin cười đều
- O... Vil...Vil...anh Yun bắt nạt Yin - Yin không nói được quay ra mè nheo với nó.

Nó đứng dậy công theo Yin

- Không oan...đi ăn!
- Hi

19. Chương 19

Tối đó tại phòng nó

- Yin hôm nay về phòng đi... Vil làm một số chuyện - Nó xoa đầu Yin
 - Không cho Yin biết được sao? - Yin phụng phịu
- Nó nhéo nhẹ hai má Yin
- Ngoan... Mai anh cho đi công viên
 - Woay... Vil đưa Yin ra công viên là chết cả hai đây!
 - Ai nói... Vil sai người đưa Yin ra công viên - Nó cười
 - A...A.... Vil chết đi...!!!

Yin lấy gối đập vào người nó, nó chỉ giơ tay lên chắn, Yin cứ thế đập. Bất thành linh nó đẩy Yin ngã xuống giường

- Muốn đánh nữa không... Dữ vậy ai yêu nổi
- Ừm.... - Yin đỏ ửng mặt như cà chua chín... Mặt nó và mặt Yin sát gần nhau...hơi thở nóng ấm của nó khiến tim Yin đập rộn ràng. Mọi thứ im lặng... Nghe rõ tiếng thở của nhau
- OH MY GOOD !!!!! - Yun hét thất thanh

Nó đứng thẳng lên nhìn Yun

- Bất lịch sự vừa thôi ông tướng...phá cả cảnh của người ta.

Yun lấp sau cánh cửa tỏ vẻ ngạc nhiên tột cùng

- Vil định cướp đời con gái của Yin à?

- A....Anh hai đi chết đi - Yin hét lên...mặt đỏ bừng, áp mặt vào gối đi về phòng...

- Hehe...- Yun cười đắc ý

- Này thì cười - Nó cốc cho Yun một cái rỗ đau

- Oái... Bạo lực... Mãi Vil không sửa

- Sao phải sửa... Có gì nói đi - Nó lại bàn ngồi vắt vẻo

- Hehe... Vil ơi...hehe... Yun đi lưu diễn song ca cùng Hana nha... Nha Vil... - Yun nhìn nó bằng đôi mắt cúm con

- Tính quyến rũ ta à... Được rồi... Phén đi... À mà việc sát nhập thành viên... Ta duyệt

Yun trở mắt nhìn nó " hôm nay mặt trời mọc đằng nào thế nhỉ " (t/g: đằng tây....chắc chắn là đằng tây)

- Sao... Vậy ta đổi quyết...

- woày woày... Hoàng đế đẹp trai... Hehe... Sao Vil đáng yêu thế nhỉ...

Nó lừ mắt lên nhìn thì Yun đã chạy biến. Nó ra khoá cửa lại, vậy là phòng nó cô lập với bên ngoài.

Một bóng đen hiện ra từ sau nó.

- Chủ nhân...

- Hả??? - nó đưa mắt nhìn thần chết

- Thiếu chủ...- Thần chết khẽ cúi đầu

Nó gật đầu.

- Mọi việc đã sẵn sàng... Chỉ cần thiếu chủ ra lệnh... Thiếu chủ nên về đảo để chỉ huy... Người lớn rồi...

- Biết rồi...- nó lạnh lùng

- Thiếu chủ đừng để con gái làm cản bước tiến

- Biết rồi...- Nó vẫn lạnh lùng..và bắt đầu khó chịu

- thiếu chủ nên...

- BIẾT RỒI!!! - Nó bực mình - Người có nghĩ xem chán thể chiến thứ 3 rồi mới bắt đầu không... Chẳng phải người của ta cũng sống mãi sao... Cải tiến thành robo hết rồi còn gì. - Nó vênh mặt nhìn thần chết

- Hiểu... Người nên dứt khoát tình cảm. - nó rồi thần chết biến hẳn...ở lại chắc nó nấu lão mất...khổ...còn mỗi bộ xương...

Nó lên giường nằm đăm chiêu suy nghĩ... " Quyết định vậy đi "

(Đoạn cuối là " nói rồi thần chết..." rất xl...)

"Kết thúc càng nhanh càng tốt..."

Mấy hôm sau nó và Yin cùng đi diễn thời trang tại xứ sở hoa anh đào. Fan hâm mộ kéo dài suốt từ sân bay đến sân khấu... Yin với nụ cười và gương mặt thiên thần vững bước trên sân khấu với những bộ đồ mẫu công chúa mới nhất của công ti Star... Đảm bảo mấy bộ này và mẫu này sẽ trở thành một lap tức. Còn nó vẫn phong cách cũ, trắng trắng trắng và trắng... Kiểu dáng của những bộ đồ vẫn vậy nhưng tất cả đều hoá trắng, phụ kiện đi theo cũng bằng bạc... Chối lóa...

Sau khi xong phần công việc, nó và Yin đã phải khổ sở lắm mới thoát được lũ nhà báo và số lượng fan ngang kiến cỏ. Nó đưa Yin về khách sạn rồi đi thăm ba nuôi. Trụ sở bang Đế Vương ở Nhật mà.

Nó lái xe đến bar Hishima- bar lớn nhất Tokio đồng thời cũng là bar lớn nhất Nhật Bản.

Nó lẳng lặng bước vào bar không gây sự chú ý, tiến thẳng đến phòng Vip- nơi chỉ bang chủ và những người cấp cao trong bang mới được vào. Đã 10 năm trôi qua, nó lại ít ra mặt nên số người biết nó là thiếu gia ngày nào chỉ đếm trên đầu ngón tay. Nó tiến đến phòng Vip và lập tức bị cản lại. Không nói không rằng nó rút thẻ Vip từ trong người ấy tên canh nhìn... Nhìn trong sự ngạc nhiên vô hạn... Một thằng tây lại có thể Vip của bang. Nghĩ vậy thôi chứ chẳng tên nào dám hó hé. Tất cả dồn vào quan sát nó, nó nhếch mép quệt thẻ... Cửa mở nó bước vào. Bên trong là một đồng sát thủ cận vệ của ba nuôi nó. Đúng lúc đấy điện thoại nó rung lên, tin nhắn từ Yin

" Vil đi đâu vậy "

" Đi chơi... Ăn trước đi... Đang bận... Lát có gì về nói "

" Ừm... "

- Thiếu gia! Lâu không gặp người! Đám thuộc hạ cung kính. Nó nhú mày nhưng như nhớ ra gì đấy nó nhếch mép tiến thẳng vào phòng cha nuôi.

- Ba! - vừa bước vào phòng nó đã lên tiếng gọi.

Ba nuôi nó ngẩng lên

- Tưởng thiếu gia đây quên lão già này rồi

Nó mỉm cười

- Sao quên được

Ba nuôi nó đứng lên đi về phía nó, ôm chầm lấy nó

- Trưởng thành rồi! Con có gì muốn nói không? - Ông vỗ lưng nó

- Có

Ông cười rồi ngồi vào ghế,

- Ngồi rồi nói.

Nó ngồi xuống nhìn thẳng vào ba nó

- Ba sẽ ủng hộ và theo con chứ... Bang Đế Vương...

Ông nhấp 1 ngụm trà, cười

- Con đã chuẩn bị kĩ rồi nhỉ! Ba sẽ theo, Bang Đế Vương luôn hậu thuẫn con. Mà thằng Shiro mong con lắm đấy!

- Con sẽ đến thăm nó... Cảm ơn ba!

Nói rồi nó định rời đi

- Khoan! Ngồi uống chút rượu đã, gì mà vội vậy.

Ba nuôi nó nói rồi lại tửu rượu lấy 1 chai

- 200 năm rồi đấy...haha.

Ông cười lớn rồi rót vào ly cho nó

- Rượu ngon cho người không biết thưởng thức không phải là phí sao? - nó nhú mày

- Không! Không phí! Rượu ngon tiếp anh hùng. - Ông nâng ly

Nó nhếch mép cũng nâng ly

- Rượu mạnh - nó nhú mảy

- Chuẩn! Cầm lấy cái này. Giờ con là bang chủ bang Đế Vương.

Ông đưa cho nó một cái lệnh bài (kiểu giống thế) bằng vàng ròng nguyên chất

- Vàng ba giữ...con giữ bạc- nó đẩy lại về phía ông

Ông mỉm cười

- Rồi bạc...phó bang chủ.

Nó cầm tấm bạc lên rồi rời đi, vẫn như lén lút không ai biết.

Nó gọi cho người tên Shiro.

- Woay... 10 năm mới gọi cho tớ. Cậu được đấy. Ngoại ô Tokio đi về phía đông. Rừng Hito ấy, cậu đến giúp mình một tay đi. Mẹ bị tụi nó phục kích. Dập máy đây !

Nó nhìn cái điện thoại, lắc đầu rồi lên xe phóng đến nơi Shiro chỉ. Khu này nó không nhầm thì không người ở.

Nó phóng xe hết cỡ, xe chạy như bay ngoài đường kéo theo đằng sau là một đồng xe cảnh sát nhưng tuổi gì đuổi kịp xe nó nên bị nó cắt đuôi dễ như trở bàn tay.

Đến khu rừng, có một toán đông đang đánh nhau, toàn dùng đao kiếm,phó, gậy... ” tinh thần võ sĩ đây ” và người của bạn nó đang bị vây ở giữa. Xung quanh có đèn xe bật sáng trưng trắng sáng làm cảnh vật ở đây rõ như ban sáng (nó cần gì mấy cái này)

“gràooo ” nó bật máy thu âm hết cỡ. Tiếng gầm của con hổ trưởng thành. Tất cả đều hướng vào nó

- Cút hoặc chết ! - Nó lạnh lùng

Shiro nhìn nó cười ” tiểu hoàng đế !”

- À ha... May là thằng tiểu hoàng đế, con em tao hâm mộ mày lắm! Nhưng tao thì không, liệu thì cút

- Giết thân nhân nhà fan cũng hơi...nhỉ ! Có cút không! - nó nhìn bọn kia bằng đôi mắt sắc lạnh, hàn khí từ người nó tỏa ra nghi ngút. Tất cả mấy nghìn người rừng mình, sợ hãi bỏ chạy toán loạn, trừ người của bạn nó cũng sợ nhưng vì người phe mình nên chắc không làm sao. Shiro tiến lại phía nó

- Woa... Một câu nói khiến cả ngàn người bỏ chạy. Tớ phục sát đất hân nào ba coi trong cậu vậy.

- Đi theo tớ không - Nó nhìn thẳng bạn

- Hỏi thừa...đương nhiên là có

Nó nhìn về phía đám thuộc hạ của Shiro

- Không tệ... Chưa đến một trăm mà chống được mấy nghìn người, khá đấy !

- Sao bằng cậu được... Tiểu hoàng đế... Cái này...- Shiro đưa cho nó một cái ấn

- Giữ lấy! Cậu là thuộc hạ của tớ ! Nó vỗ vai Shiro

- Được! Chủ nhân - Shiro cúi đầu

- Thiếu chủ! - nó nhìn Shiro

- Dạ! Thiếu chủ

- Tốt! Khuya rồi đấy, về không

- Có!

* Shiro: con trai ba nôi nó, bạn thân của nó. Ngoại hình A thân hình chuẩn 6 múi. Không phụ thuộc vào bang của ba tự lập ra bang Dark tầm cỡ cũng đứng trong top các bang hàng đầu thế giới. *

Đêm nó về khách sạn. Nó được bảo vệ đưa lên tận phòng để tránh các fan cuồng thuê hẳn phòng ở khách sạn để được gần thần tượng hay chính những tiếp tân cũng nhìn nó bằng đôi mắt trái tim. Vào phòng nó, nhưng chợt nghĩ cái gì đấy nó sang phòng Yin. Cô nhóc đang ngồi ngủ gật trên ghế, chắc Yin đợi nó. Tim nó nhói lên... Làm sao đây...

Nó nhẹ nhàng đỡ Yin lên giường đắp chăn cho cô nhóc, rồi ngồi cạnh giường ngắm Yin. Mặc dù nhìn thấy Yin ngủ nhiều rồi nhưng chưa lần nào nó ngắm Yin kĩ. Khuôn mặt thiên thần, không có một khuyết điểm. Nó vuốt tóc Yin, áp tay vào má cô. Tim nó lại càng nhói lên...hôn nhẹ vào môi Yin rồi về phòng. Cô nhóc mỉm cười chắc cô đang mơ về gì đó rất hạnh phúc trong giấc mơ, có thể cùng nó lắm chứ!

Hôm sau, nó và Yin lại đi diễn ở thành phố Hokkaido- thành phố lớn nhất Nhật Bản. Cũng không có gì đặc biệt, vẫn thế... Yin vẫn bám chặt lấy nó. Tối nó ở cùng Yin

- Mai Vil đưa Yin đi chơi nha...nha Vil - Yin lay tay nó

- Ừ...mai Vil sẽ đưa Yin đi đến một nơi... - Nó nhìn Yin buồn buồn

- Vil sao vậy - Yin lo lắng - Vil mệt à!

Nhìn vẻ lo lắng hiện lên nét mặt thiên thần..." tại sao em lại khiến ta yêu em như vậy " Tim nó thất lại. Nhẹ ôm cô nhóc vào lòng, ôm chặt lấy Yin như kiểu nó sợ Yin sẽ biến mất vậy. Yin hơi ngạc nhiên về thái độ của nó, nhưng cô nhóc cũng mặc kệ, vì nó đang ôm cô mà.

Hôm sau, nó trở Yin đến một bãi biển. Leo lên mỏm đá có thể quan sát hết được mọi cảnh biển ở đây.

Yin ngồi xuống mỏm đá, quay lại cười với nó, cô nhóc có vẻ rất vui

- Cần thận ngã đấy - Nó ngồi xuống cùng Yin

- Hihi...ở đây thấp mà, có ngã cũng chẳng sao đâu à! - Yin cười

- Yin thấy biển hôm nay thế nào?- nó nhìn ra xa xăm

- Ừm...hôm nay sóng có vẻ đập hơi mạnh à...có gió mà!

- Phải... Biển kia cũng như lòng Vil lúc này vậy... Chẳng được lặng yên

Yin nhìn nó khó hiểu. Nó kéo yun đứng lên đi lui vào trong. Nắm tay cô đưa lên trái tim mình

- Ta đã từng nghĩ sẽ mãi nắm tay Yin, dắt Yin qua những thử thách khó khăn, đưa Yin đi suốt cuộc đời này...

- O... - Yin bất ngờ vì câu nói của nó. Cô cảm thấy bất an..." đã từng..."

- Yin yêu ta đúng không...? - Nó nhìn thẳng vào mắt Yin.

Cô nhóc đỏ bừng mặt khẽ gật đầu

- Yêu nhiều chứ...

Cô cũng khẽ gật đầu.Nó ôm chặt cô vào lòng

- Xin lỗi... Nhưng em hãy quên ta đi...- nó thì thầm vào tai cô.

Điều mà Yin cảm thấy bất an đây ư... Yin đẩy nó ra

- Vil đang đùa phải không...hãy nói là Vil đang đùa đi...- Yin nhìn nó như hi vọng đây chỉ là một câu nói đùa

- Xin lỗi...- Nó ngẩng mặt lên trời...nước mắt nó chảy ngược vào tim...đau buốt.

- Không...đây không phải sự thật mà... Yin đang mơ thôi... Không phải sự thật mà...- Yin ôm đầu lắc lắc, mắt cô nhoè đi...đắm lệ...

- Xin em đấy... Hãy quên ta đi...đừng như vậy nữa...

- TẠI SAO !!!? - Yin hét lên...tiếng hét xé lòng

- Nghe ta nói...hơi khó tin...ta là chủ nhân của thần chết...

- Chủ nhân thần chết thì đã sao chứ... Yin vẫn yêu Vil đấy...- cô nói nghẹn trong tiếng khóc

- Ở bên ta em sẽ không được hạnh phúc... - Tim nó thắt lại rỉ máu

- Ở bên người mình yêu lại không được hạnh phúc sao? - Yin nhìn thẳng vào mắt nó.

Nó không dám nhìn thẳng vào mắt Yin nữa...lần đầu tiên nó cảm thấy mình thật yếu đuối

- Lát sẽ có người đến đón em

Nó nói rồi lặng bước đi

- Vil sẽ quay lại chứ...- Yin nấc lên

- Có lẽ...- Nó nhắm mắt lại tiếp tục đi...

Bóng nó khuất dần...Yin gục xuống...nước mắt cô cứ thế tuôn ra... Tim cô đau nhói...đau lắm...

.

Em là mặt trời còn anh là mặt trăng

Em là ánh dương còn anh là bóng tối

Hai chúng ta...hai người hai thái cực

Chẳng bao giờ dung hoà được với nhau?

Anh bước đi...còn em đứng đó

Nước mắt em rơi...lòng anh buốt giá

Tại sao... Hai con tim đã chung nhịp đập...

Tại số phận? Tại dòng đời?...

Không...là tại anh...

Và nó bỏ đi... Không hẹn ngày trở lại... Thật mơ hồ..." có lẽ "... Yin đã chịu nhiều tổn thương rồi... Cô có thể đợi Vil... Và Vil liệu có quay về không đây...

Chẳng lẽ họ không thể cùng đi trên con đường hạnh phúc

.

.

.

* Hạnh phúc ngoài tầm tay*

20. Chương 20

5 năm sau.

Nó giờ là chủ của cái đảo Chết và độc chiếm vùng biển trong cái vòng tròn bán kính 50km bắt đầu tâm từ cái đảo Chết . Điều hiển nhiên...tất cả mọi thứ trong phạm vi vòng tròn đó đều là của nó. Tàu thuyền qua đi vào phạm vi này đều bị bắt thuế rất cao, nếu không chịu đóng thì nó cướp luôn cả cái tàu đó... Đất của nó bất hợp pháp nên đã có nhiều đạo quân đến thậm chí còn ưu ái cho nó hẳn mấy tên lửa hạt nhân nhưng với nó thì chả có gì là lớn cả. Phóng hạt nhân về phía nó, nó cho hack vào trung tâm chỉ huy, đổi hướng ngược lại... Cái này gọi là trả đồ về cho chủ. Phá huỷ cả thành phố... Hàng ngàn người chết... Nó không quan tâm (ác quỷ)... Bất cứ ai có ý định chống đối... Nó giết hết... Sống trên đó lâu...tính cách của nó đã thay đổi nhiều... Không lạnh lùng như trước, nó đã biết đùa, chơi kiểu mèo vờn chuột... Dã man và tàn bạo hơn trước rất rất nhiều... Có thể nói là bạo chúa (Vil: ta bị oan...huhu /T/g: ai vụ khổng cho người/ Vil: chính mi/ ...)

Một điều quan trọng, tình cảm của nó với Yin vẫn đậm sâu như ngày nào...

Tưởng là thế nhưng thế giới thay đổi, lòng người thay đổi... Đường như Yin đã bị nó đưa vào một góc khuất trái tim... Nó chưa có ý định sẽ trở về...

Về phía Yin...

5 năm trôi qua... Yin vẫn không thay đổi, vẫn một lòng đợi nó về dù nó đã làm tim cô tan nát. Xung quanh cô có rất nhiều người theo đuổi, đặc biệt là Ken, cũng là một diễn viên nổi tiếng, theo đuổi cô từ rất lâu... Cậu yêu cô rất thật lòng như cô đã yêu Vil vậy... Một tình yêu vĩnh cửu... Cậu quan tâm cô từng chút một... Không cần biết cô đối xử với cậu lạnh lùng và không biết bao giờ chấp nhận tình yêu của cậu...

5 Năm... Yin trở nên sống khép kín, nụ cười không còn ngây thơ hồn nhiên vui tươi như ngày nào... Nó mang mọi cái gì đó vẻ gượng cười giả tạo... Hay một nụ cười đầy những ưu tư suy nghĩ...

Yin định cư ở Nhật từ khi nó đi... Yun và Hana cũng sang ở cùng nhưng thường xuyên đi vắng...

Cô đơn...

* Ken: Yuki Mitsu, một diễn viên nhật. Đẹp trai, con trai của Mitsu phiệt. Yêu Yin từ cái nhìn đầu tiên và ghét nó tận xương tủy (vì đâu tự biết) *

- Yin! Em đừng vậy có được không? Tên đó có đáng để em như thế này? - Ken nhìn Yin như van lơn pha đau buồn vô hạn. Ken yêu Yin... Yêu rất nhiều...mỗi khi nhìn Yin buồn lòng cậu lại đau nhói. Ken không biết kẻ nào đã khiến Yin trở nên u buồn như vậy. Nếu gặp kẻ đó chắc Ken sẽ giết chết hắn (Vil *nhếch mép khinh thường* :cả dòng tộc nhà mi cũng không động được vào sợi tóc của ta) .

- Tránh xa tôi ra... Tôi không cần anh. - Yin lạnh lùng, nhẹ gạt những giọt nước mắt còn đọng trên khoé mi, cô bước đi.

- 5 năm rồi...5 năm rồi... Nếu hắn còn yêu em thì sao hắn chưa về? - Ken nhìn Yin đau khổ

- IM ĐI!!! Cậu ấy sẽ về... Anh biết gì về cậu ấy chứ ! - Yin hét lên rồi chạy đi...

Yin bỏ chạy vì nhớ điều Ken nói là sự thật... Vil không yêu Yin nữa... Nhưng trái tim Yin vẫn mãi yêu Vil... Phải chăng Yin đã đặt trái tim mình nhầm địa chỉ ? (t/g: chuẩn) Yin lắc đầu gạt bỏ những suy nghĩ vừa rồi, Vil nhất định sẽ về... Vì lời hứa...

Bông tuyết trên tay còn đó... Mà người đã đi đâu mất rồi?...

Yin viết ra giấy tất cả những nghĩ suy của mình... Nhớ về nó. Rồi cho vào một lọ rộng bịt kín, thả trôi ra biển. Mong biển sẽ gửi những tâm sự của cô đến ai kia. Cô biết tỉ lệ Vil nhất được chiếc hộp chắc chưa đến 0,00...001% có n số 0 trong đó. Yin tự cười với suy nghĩ của mình. Dù sao làm vậy cũng khiến cô nguôi ngoai đi phần nào. Yin tưởng tượng ra cảnh một người lạ nào đó vô tình vớt được cái lọ này... Hazzz. Tưởng tượng làm gì khi không biết nó có tạt lại vào bờ hay là bị con cá nào đó nuốt chửng không cơ chứ.

Yin quay về nhà, lấy những tấm ảnh cô và nó chụp chung ra nhìn, không nhiều lắm vì nó không thích chụp ảnh. Nước mắt lại rơi... Cô quá yếu đuối chẳng... Phải chi nó không đi theo những hoài bão, phải chi nó suy nghĩ rằng Yin chỉ hạnh phúc khi bên nó, phải chi...

Ôi! Phải chi mãi mãi vẫn chỉ là phải chi thôi.

Nỗi đau cô tự chịu vì cô đã không thể giữ nó bên cạnh, vì cô quá yếu đuối cứ mãi ngóng trông về một bóng hình.... Xa mãi... Nhưng nếu chọn, Yin vẫn sẽ chọn Vil... Đợi Vil đến hết đời cũng được... Không cần biết nó còn nhớ Yin không...

21. Chương 21

Con tàu trao đảo mạnh giữa những trước những con sóng lớn, nhưng sẽ mãi mãi không bao giờ chìm xuống. Vì những con tàu này được thiết kế để chống lại những thảm họa tại tam giác quỷ. Lớp vỏ có thể chịu được áp lực có thể làm bẹp xẹp một khối thép đặc nặng trăm tấn và chống lại được hiện tượng phụt khí, hiện tượng sóng âm cường độ siêu mạnh. Lớp bảo vệ của con tàu đến 10 bom nguyên tử công phá mạnh cũng

chào thua. Hiện tại nó không cho bật lớp vỏ bảo vệ vì như vậy con tàu mới chao đảo,nó tận hưởng được con bão lớn.Nó đứng vịn vào thành tàu ngắm những con sóng dữ,thích thú nhìn sự nổi giận của thiên nhiên.

Ở cái vùng tam giác quỷ này có nhiều những cơn bão lớn và gió xoáy với sức mạnh không thể tin được, hải quân Hoa Kỳ gọi đó là Microburst. Ngoài ra còn có cả khí methane hydrate bay lên từ sâu trong lòng đại dương. Khí methane hydrate nổi lên dưới dạng bọt khí làm giảm đi nhanh chóng tỉ trọng lực đẩy tàu thủy và tàu ngầm,mạnh đến mức có thể khiến chúng chìm xuống mặt nước hay thậm chí còn chìm xuống tận đáy biển. Đây chính là hiện tượng phụt khí. Hiện tượng này còn tạo nên một dòng điện,qua đó là một từ trường khiến mọi thiết bị,dụng cụ từ điện và từ không thể hoạt động. Ở đây còn có cả sóng hạ âm gây lên ảo ảnh, những hiện tượng quái dị, tạo cho người ta cảm giác sợ hãi tột cùng. Sóng hạ âm cường độ mạnh có thể giết chết một con người trong phút chốc, kinh khủng hơn nó có thể vận nát cả những cột buồm, làm con tàu hay cái máy bay hư hỏng nặng nề mà rơi xuống đáy biển.

Trụ sở căn cứ của nó đặt ở trung tâm vùng tam giác quỷ- nơi xảy ra thảm họa kinh khủng nhất. Người của nó- những con người tiến hoá- không bị ảnh hưởng bởi những thảm họa này và cả thiết bị đến phương tiện,vũ khí chiến đấu cũng thế. Có thể nói căn cứ của nó là một nơi bất khả xâm phạm. Không cần đến lớp vỏ bảo vệ, chỉ cần đến những hiện tượng quái dị ở cái vùng này cũng khiến cho không ai dám lại gần.

.

- Thừa thiếu chủ! Người nên vào trong đi ạ! - Lay cúi đầu cung kính

- Người nên vào trong đi ạ! Thừa thiếu chủ! - Lei làm lại y hệt Lay

* Lay,Lei là hai anh em sinh đôi, đều là hai hậu duệ của thần chết. Tuyệt đối trung thành. Được nó coi như hai người bạn. Lay mang trong mình sức mạnh của hỏa, Lei mang trong mình sức mạnh của nước hay băng (Hai ông này cộng lại sẽ thành dung nham) *

- Không! - Nó nhếch mép

- Thiếu chủ... - Lay nhìn nó cầu khẩn

- 2 thuộc hạ ngắm biển với người nhá! - Lei nhìn nó y hệt Lay.

Lay lập tức quay sang Lei cốc ột cái rõ đau

- Đã nói không được chặn họng anh!

- Au...em nói hộ mà - Lei vênh mặt lên cãi

- Ai cần em nói hộ

- Em cần

- Cái ngang

. . .

Nó đến đau bụng với cách cãi nhau của hai anh em nhà này : con nít. Chỉ trước mặt nó và khi không có người 2 anh em nhà này mới vậy chứ trước mặt đám thuộc hạ thì tử khí không khác gì thần chết.

Mãi nhìn hai Lay,Lei cãi nhau mà nó không để ý đến một con sóng lớn đang chuẩn bị đập vào...và...

" ÀOooooo....."

" Cộp..."

" Oái..." " Á...á..."

Một loạt âm tanh vang lên. Đầu tiên là tiếng sóng đập vô bờ, sau là tiếng vật thể lạ con sóng mang theo rơi vào đầu nó,tiếp là tiếng kêu của nó, cuối cùng là tiếng hét của Lay, Lei. Cơn sóng đi xuống, nó ,Lay,Lei ướt nư chuột lột.

22. Chương 22

Nó cúi xuống nhặt cái vật theo con sóng đập vào đầu nó. Nó là một cái lọ thủy tinh trong suốt, trong đó có những hoa tuyết cắt từ giấy, tờ giấy cuộn tròn, được buộc bằng sợi ruy băng hồng với dòng chữ “gửi nỗi buồn về biển”

- Thư SOS ạ - Lay lại gần chỗ nó

- À ha... Thư SOS - Lei cũng lại gần

Nó nhìn Lay, Lei. Cơ mắt nó giật giật

- Ngu! Ngu! Thăng điên nào đi cắt hoa giấy, buộc ruy băng cho thư SOS...ngu! Ngu!

Sau mỗi chữ “ngu” là nó cốc cho hai tên kia rõ đau. Nó cầm cái hộp vào trong

- Auu...hu...- Lay, Lei ôm đầu

Nó bỗng quay phắt lại

- Kích hoạt chế độ bảo vệ

- Dạ - Lay, Lei đứng nghiêm, nắm tay phải đập vào ngực. Đây là cách chào của Hắc Long phiệt

Nó vào trong phòng, ngắm nghía cái hộp. Dòng chữ trên ruy băng... Hình như nó đã gặp ở đâu đó. Lay, Lei sau khi kích hoạt xong cũng vào trong với nó

- Thuộc hạ đọc với - Lei, Lay đồng thanh rồi ngồi sang hai bên.

Đã kích hoạt chế độ bảo vệ, bên ngoài sóng to gió lớn, con tàu của nó vẫn đứng yên sừng sững.

Nó mở cái hộp ra... Không khí trong hộp bị bịt kín nay được giải tỏa. Một mùi hương nhẹ dịu, thanh khiết từ trong chiếc hộp tỏa ra

- À ha... Cửa con gái...khịt khịt - Lei hít hít

- Giống cái con có bốn chân mà dùng để canh cửa ấy - Lay quay ra đá xoay Lei

- Her...

Nó không nói gì, nhắm mắt cảm nhận. Mùi hương rất thân thuộc... Nó quen chủ của chiếc hộp này chẳng... Nghe có vẻ vô lí.

Nó lấy bức thư ra đọc... Sững người...

”[...] 5 năm Vil đi biệt không chút tin tức, Vil biết Yin đau khổ thế nào không? [...] sao Vil lại nghĩ bên Vil Yin không có hạnh phúc... Trong khi hạnh phúc của Yin chính là Vil...Vil còn nhớ lời hứa chứ? Bông tuyết vẫn còn mà... [...] nhớ Vil lắm... Yin lại khóc rồi... Vil mau về ha... [...])

Một số chữ bị nhoè... Có lẽ là chủ nhân của bức thư này đã khóc khi viết .

Nó lặng người... Ở phương xa kia vẫn có người luôn nhớ về nó... Kí ức ứa về... Cô nhóc thiên thần khiến tim nó lỡ nhịp... Lời hứa hẹn... Những kỉ niệm... Nước mắt...

Nó đã lãng quên rồi sao?

Lay, Lei cũng im lặng không nói gì... Họ biết Devil là tên của nó... Vậy thì Vil...bỏ “de” đi thôi mà, cả thái độ bất thường của nó. Giờ hai anh em có thờ cũng không dám thờ mạnh. Không gian tĩnh lặng hẳn... Bên ngoài gió bão cũng đã ngừng... Một sự im lặng đến đáng sợ

- Người nghĩ sao? Một cái lọ từ lục địa Nhật Bản... Lại được đưa đến đúng nơi nó cần đến cách hàng vạn dặm nhờ sóng biển...

- Duyên phận thừa thiếu chủ...- Lay cúi đầu

- Có lẽ hai người là cặp đôi trời định...- Lei cũng cúi đầu

- viết từ 6 tháng trước... Phiêu dạt nửa năm... - Nó trầm ngâm - Về căn cứ... Ta sẽ đến đất liền - Ánh mắt nó ánh lên một tia lửa

- Yes ser !!! - Lay Lei đồng thanh rồi lái thuyền trở về căn cứ.

Hôm sau nó cùng thuộc hạ tiến về đất liền. Theo sau là 2 cái tàu chiến hộ tống. Không quân cũng được tập hợp sẵn sàng ứng chiến. Thủy quân, lục quân cũng sẵn sàng chiến đấu bất cứ lúc nào. Không biết nó về đất liền thăm Yin hay định chiến tranh đây....

23. Chương 23

* * *

- Không! Con muốn tự quyết định hạnh phúc... Ba đừng xen vào - Yin hét lên

- Nghe lời ba đi Yin. Thằng Ken nó yêu con thật lòng mà - ông Nam nhìn Yin cầu khẩn

- Nhưng con không yêu cậu ta! Với lại chẳng phải con đã có hôn ước với Vil sao?

- Thằng Vil nó biệt tích 5 năm rồi...

- Nhưng bama Vil vẫn còn...

- Hai người họ cũng đồng ý cho con lấy người khác

- Không! Bama mà bắt con lấy hán ta con tự sát cho bama coi - mắt Yin bắt đầu đỏ hoe

- Phải đó bama... Bama để em tự định hôn nhân của mình đi - Yun cũng cầu xin giúp Yin

- Không phải ta không muốn... Nhưng ba của Ken là chủ phiệt lớn nhất hiện nay... Nếu không nghe theo e là...

- Cháu sẽ lo

Một giọng nói lạnh lẽo vang lên, từ ngoài một chàng trai thiên thần lạnh giá với ánh mắt như có thể đóng băng mọi thứ bước vào. Vẫn phong cách trắng trắng và trắng, bạc bạc và bạc. Không ai khác, chính là nó.

Mọi người đều vô cùng ngạc nhiên...

- Vil? - Yin nhìn nó. Bao nhiêu cảm xúc vui buồn lẫn lộn trong cô, kia chẳng phải là người con trai khiến cô đau khổ... Chẳng phải là người cô vẫn bao đêm hằng mong sao?

- Sao? - nó khẽ cười- không vui à?

- Vui! Vui lắm á! - Yin cười tươi, nụ cười thiên thần sau hơn 5 năm thất lạc quay trở về. Hạnh phúc vỡ oà, Yin ôm chầm lấy nó, ôm thật chặt như sợ nó biến mất một lần nữa. Nó cũng đưa tay ôm lấy Yin. Phải chính là mùi hương này, thoáng nhẹ dễ chịu, nó nhẹ hôn vào má Yin. Còn Yin hạnh phúc trong vòng tay ấm áp của nó (t/g: ước gì mình được như cô ấy/ Vil: ghen à? / t/g* không cảm xúc*: ừ)

- Ehèm! Ở đây không phải có hai anh chị đâu nhá - Yun hắng giọng.

Nó buông Yin ra, nhìn Vil, nhếch mép

- Hai vị đây còn chưa nói... Trẻ con dám phát biểu linh tinh

- Her...

Mọi người đều tủm tỉm cười

- Bao lâu nay cháu đi đâu vậy? - Như nhìn nó trêu mếu - Cháu ngồi đi đã

Nó ngồi xuống, Yin cũng ngồi xuống cùng nó, nắm xiết lấy tay nó

- Yin! Con buông Vil ra xem nào! - ông Nam nhú mày nhìn con

- Thói quen không sử được ấy mà chú! - nó quay sang Yin vỗ đầu cô nhóc.

- Hì...- Yin títt mắt

- Chẹp chẹp... Ai vừa nước mắt ngấn nước mắt dài mà...Oái! - Yun đang nói thì bị nó tương thẳng cái gối vào mặt

- Im

- Dạ - Yun ngoan ngoãn

Nam nhìn nó

- Cháu chắc sẽ đổi phỏ được với Ken chứ?

- Thờ sức...- Nó ngồi ngã ra ghế, vắt chân lên, dánh vẽ khoan thai của một vị chúa.

- Được! Chàng trai! - Nam vỗ vai nó - Giao lại nơi này ấy đứà, ta phải đi gấp

- Dạ

- Good Bye các tình yêu - Như hôn gió

- Amen! Mẹ đi cho con nhờ - Yun xua xua...

- thằng nhóc này - Như nhìn Yun bó tay.

Sau khi bama Yin đi khuất

- Đi nốt đi - Nó nhìn Yun

- Hehe... Đi liền! Hạnh phúc nhá! - Yun cười títt mắt rồi chuồn thẳng.

- Bao lâu nay Vil đi đâu vậy? - Yin nhìn nó cười buồn

Nó hôn nhẹ lên môi Yin

- Xin lỗi! Vil sai rồi

- O...- Yin mặt đỏ rần

- Cái này... Cho Vil nhá - Nó rút từ trong túi ra cái lọ thủy tinh

- Hả?...Ơ... - Yin ngạc nhiên

Nó đặt lên môi Yin một nụ hôn nồng nàn, đầy tình cảm

- Đói! - nó buông Yin ra

- Yin đi làm đồ ăn cho Vil nha! - Yin đỏ mặt chạy vào trong bếp

Nó nhìn theo bóng Yin thâm cười. Hạnh phúc của nó chính là đây sao?

24. Chương 24

Sáng hôm sau, Ken đến nhà Yin. Cậu vẫn chưa biết gì về sự có mặt của nó.

- Em đi ăn với anh nhé! Anh có chuyện quan trọng cần nói - Ken cười tươi nhìn Yin trều mến

- Xin lỗi! Em có hẹn rồi - Yin cũng mỉm cười

- Có hẹn? Với ai?

- Đừng can dự vào đời sống cá nhân của em, nếu không ta chẳng thể làm bạn được đâu - Yin nhìn Ken khăng khái

- Em đừng như vậy được không! - Ken nhìn Yin khổ sở

Bỗng một giọng nói lạnh lùng, âm vực phát lên

- Cút

Nó từ trong nhà bước ra nhìn vị khách không mời mà đến

- Người là ai? -Ken hất mặt nhìn nó

không nói gì, nó nhếch mép khinh bỉ làm Ken tức sôi máu

- Đây là Vil, bạn trai em - Yin chạy lại chỗ nó, ôm lấy cánh tay nó.

Ken giật mình tròn mắt nhìn nó. “Ngoại hình hoàn hảo không chê đâu được, nhưng khí thế ngạo mạn, nhìn mặt chắc thuộc dạng vô tâm...” Ken nghĩ thầm.

- Tôi và cậu nói chuyện được chứ?- Ken nhìn nó dò hỏi

- Ok - Nó lạnh lùng đáp không cảm xúc

Yin nắm tay nó lại

- Ừ...

- Ngoan... Vào ăn trước đi - Nó xoa đầu Yin

- Ừm - Yin cười tươi vâng lời rồi chạy vào trong.

Hành động của Yin khiến tim ken đau nhói.

Nó và Ken đến một bãi rộng gần nhà Yin. Ken nhìn thẳng vào mắt nó

- Cậu chính là người đã bỏ Yin đi?

- Phải - Nó thờ ơ

- Cậu xứng đáng với cô ấy sao?

- Phải

- Cậu biết tôi yêu cô ấy?

- Phải

Những câu trả lời thờ ơ của nó khiến Ken rất bức mình, cậu có cảm giác như nó khinh cậu vậy (chuẩn)

- Người có gì hơn ta chứ?

- Tất cả

- Người...- Ken tức nghẹn - Người thề suốt cuộc đời người chỉ yêu Yin chứ?

- Không

- Đúng như ta nghĩ... Người chỉ là một tên chẳng ra gì - Ken nhếch miệng khinh bỉ

- Vậy sao?

- Phải

Nó chạm vào tai, nơi có một thiết bị liên lạc chỉ Hắc Long phiệt mới có

- San bằng Mitsu phiệt

- Yes ser! - Có tiếng người đáp lại nhưng chỉ nó nghe thấy, đó là tiếng của Lay. Lay và Lei đã đợi lệnh của nó mãi. Đây là dịp phô trương sức mạnh của những con người tiến hóa.

Ken nhìn nó khó hiểu

- Mitsu phiệt xem trụ được bao lâu nó nhếch mép khinh bỉ rồi bước đi.

Ken có linh cảm chẳng lành, vội vã trở về phiệt.

.

- Nếu tên kia bị làm sao Yin có khóc không?

- Không... Vil làm gì anh ta rồi à... Ừm...anh ta là con trai Mitsu phiệt chủ đây... - Yin tròn mắt nhìn nó.

- Đi ra đây với Vil - Nó xoa đầu Yin rồi kéo cô dậy dẫn đi

- Yin nhớ nơi này chứ - Nó nhắm mắt tận hưởng gió biển, mái tóc bạch kim phát phơ trong gió.

- Ừm... Đây là nơi Vil nói lời chia tay - Yin ghen lại... Những kí ức trước đây như chợt ùa về nhưng nó đã được chặn lại bởi một vòng tay ấm áp.

- Thứ lỗi cho ta... Đã làm em đau buồn - Nó ôm chặt Yin vào lòng, nhẹ hôn lên tóc cô.

Bỗng dưng mọi thứ trước mắt Yin nhòe đi... Những đau khổ ,cô đơn của suốt 5 năm như lại ùa về... Vỡ òa... Yin tựa vào bờ vai nó khóc nức nở.

Nước mắt sẽ với đi nỗi buồn, sẽ xóa đi hết buồn đau quá khứ... Để hướng về một tương lai... Ngày mai, sẽ không còn buồn đau, sẽ không cô đơn nữa... Vì đã người đó đã quay về... Người đó sẽ dắt cô đi vượt qua mọi sóng gió...hạnh phúc nhé!!

* * *

Lúc đó, một nơi khác, cách đó 50 km về phía Tây.

- Nào! Các chiến binh... Hãy cho chúng biết sức mạnh của Hắc Long phiệt!

- Tấn công!

Lay và Lei chỉ huy cuộc chiến. Quân đội của nó, toàn bộ là quân tinh nhuệ và thiện chiến, vũ khí tối tân, giáp tiên tiến... Thử hỏi ai có thể chống lại (t/g: ta! / Lay,Lei: Hả? / t/g: một câu của ta là Hắc Long phiệt vĩnh viễn biến mất...háhá!! / Lay,Lei: Ax...ai làm thế bao giờ / T/g: Ừ, công nhận..)

- Tướng quân! Phía trước là tàu chiến của Mitsu phiệt - Một thiếu tướng báo với Lay.

- Bắn hạ đi...

- Rõ!

" Bùmmmmm....." " Bùmmmmmmm...." " Bùmmmmmmm..... " ...

Hơn chục tiếng đình tai nhức óc vang lên... Từ tàu Mitsu phiệt. Kèm theo đó là hơn chục con tàu chìm xuống đáy biển. Toàn bộ tàu chiến lớn bị phá hủy, chỉ với một quả ngư lôi bằng một đứa bé 3 tuổi...đủ thấy sức công phá kinh khủng thế nào... Sau đó liên tục những phát súng bắn hạ các tàu chiến còn lại, lính thủy Mitsu phiệt chưa kịp làm gì thì tàu lớn tàu bé đã chìm cả. Sau đó, toàn bộ quân của nó tiến thẳng vào bờ, một số nhảy xuống biển truy sát. Quân nó đi đến đâu... Người chết đến đấy... Sau gần nửa tiếng, cờ Mitsu chính thức về với đất mẹ.

- Hoàn thành tiêu diệt cát cứ thủy quân- Lay nhếch mép nhìn ngọn cờ rồng đen phấp phới trên nóc nhà thủy quân

- Ôh lala... Không quân đại thắng...- Lei cũng báo cáo

- Tổng tiến công - Lei,Lay đồng thanh.

Toàn bộ quân của nó thẳng tiến về trụ sở chính của Mitsu phiệt đặt ở một hòn đảo lớn. Ở đó chỉ có Mitsu phiệt, không có người ngoài. Quân Mitsu phiệt tập chung chủ yếu ở đây. Giờ sẽ có không quân và "thủy binh lục chiến" (nó có lục quân nhưng ở lại căn cứ). Không quân với những chiếc máy như đĩa bay nhỏ, vừa ột người ngồi và lái. Bay lượn trên bầu trời như những cánh chim giữa không trung. Thủy quân lột xác thành những ninja sát thủ,lúc ẩn lúc hiện biến hoá khôn lường... Sau 6 tiếng, Mitsu phiệt bị xoá sổ. Ken tử trận, cả gia đình Ken bị giết không nương tay.

* * *

Quay lại với nó (thời gian Lay, Lei đi thẳng, chiếm xong là đến rạng sáng hôm sau, còn giờ quay lại thời gian nó ôm Yin)

* * *

- Yin muốn làm việc hợp pháp không? - Nó buông Yin ra, lau nhẹ những giọt nước mắt còn đọng lại
- Có! - Yin hơi ngạc nhiên với câu hỏi của nó
- Làm người yêu không phạm pháp nhưng cũng không hợp pháp... Mà Yin lại muốn làm việc hợp pháp nên...
- Nó ngừng lại, ánh mắt buồn buồn

Tim Yin như ngừng đập... Nín thở chờ nó nói nốt... Cô sợ... Sự việc cách đây 5 năm tái diễn...

Nó hít một hơi sâu

- Mình hợp pháp hóa tình cảm đi em
- Hả?... -Yin tròn mắt nhìn nó
- Làm vợ anh nhé! - Nó một chân quỳ xuống, hôn nhẹ lên tay Yin
- Ồ...- Yin đỏ lựng mặt
- Sao? Không đồng ý à - Nó ngẩng lên nhìn Yin
- A.... Không... Có có mà! - Yin giật mình lúng túng

Nó đứng lên, đặt lên môi Yin một nụ hôn nồng thắm... Hạnh phúc...

- Nhấn anh quên mang theo rồi! Lát về anh trả nhá - Nó thì thầm vào tai Yin.

Yin đỏ lựng mặt, vui đầu vào ngực nó. Có từ ngữ nào diễn tả được hạnh phúc của cô lúc này không nhỉ ?

Một lễ cưới linh đình được diễn ra tại bờ biển. Không mời nhiều, chỉ có họ hàng và bạn bè (Nó không thích ồn ào). Nó định vào lúc 6 p.m, mọi người đã đến đông đủ nhưng xe cô dâu vẫn chưa thấy bóng. 7 p.m...8p.m... Mọi người sốt sắng, nó cũng bắt đầu bực mình. Để cho tên Lei lái xe cô dâu mà giờ này vẫn chưa thấy xuất hiện... Nó sẽ giết chết tên này sau khi xong lễ cưới. Kế hoạch A, lễ cưới dưới hoàng hôn phá sản, nhưng có kế hoạch B, để cẩn thận nó còn vẽ ra cả kế hoạch C. Cẩn thận quá mức... Chỉ tổ tốn tiền...

Bỗng có một người hốt hải chạy vào

- Tai...tai... Tai nạn... Có tai nạn ở đường vào đây...- Người đó vừa thở vừa nói
- Nói rõ ra xem nào- mọi người sốt sắng
- Xe hoa gặp tai nạn... Bị xe tải tông vào... Hình như...- Hấn nuốt khan- Người trong xe hoa không ai sống sót...
- Cái gì? - mọi người đều giật mình

Bà Như hoảng khóc không ra nước mắt. Một số người khóc tức tưởi... Gì đây... Đám cưới hay đám ma đây... Xe hoa... Cô dâu... Yin... Sao đây?... Tất cả đều thất thần, nước mắt... Đau khổ...

Còn nó vẫn ung dung nhấp ly rượu vang, không có chút gì gọi là đau khổ, hay đơn giản chỉ là lo lắng.

8h30' p.m

Nó để mọi người khóc xong hết chỉ còn những tiếng nấc, nó mới lên tiếng

- Cô dâu không đến bằng đường bộ

Sốc...

Đơ...

Chết lâm sàng...

Mọi người đều quay nhìn nó

- Vil nói lại đi - Yun nhìn nó
- Phải! Con nói lại đi - Bà Băng cũng nhìn nó chờ đợi

Nó nhếch mép

- Không có xe ô tô trong chuyến đón dâu này... Tai nạn ô tô... Không liên quan
- Thật không? - Mọi người nhìn nó dò hỏi

Nó gật đầu chắc nịch

- SAO KHÔNG NÓI SỚM!!!! - Hana hét lên... Cô là người khóc nhiều nhất... Yin là bạn thân của cô mà
- Có ai hỏi đâu mà nói- nó thờ ơ

Sốc... Nói với nó... Không ai nói nổi... Suốt từ nãy... Mọi người đau khổ, khóc lóc vì ai đây

- Chỉnh lại đi... Sắp đến rồi - Nó nhìn một lượt, chẳng thấy ai nguyên vẹn như lúc đầu. Sau một lúc ổn định, vuốt lại quần áo, chỉnh chu lại như lúc đầu
- Sao xe dâu đến muộn vậy? - Long nhìn nó
- Ba đừng hỏi con... Hỏi tên lái xe ấy - Nó hất mặt về phía trước.

Một chiếc xe ô tô... Đang bay... À không phải ô tô, nó bẹt hơn và không có bánh.

Chiếc xe hạ cách xuống, Yin từ trong xe bước ra trong bộ đầm lộng lẫy, cười tươi chào mọi người. Hana vội chạy đến

- Cậu không sao chứ! - Hana xoay xoay Yin
- Hi... Sao là sao chứ... Sao mắt cậu đỏ hoe vậy - Yin nhìn Hana, khẽ chạm lên mắt cô
- Tại thằng chồng Yin đó, bị lừa một vỏ đau điếng...- Hana lườm nguýt nó
- Lườm vừa thôi, lác mắt đó cô nương - Yun cười nhìn Hana
- Lại còn anh nữa - Hana tức điên lên
- ” Alo...ehèm..ehèm ” Lay hắng giọng
- Khí không phải... Đây là lễ gì đây

Mọi người cười tươi tản ra hai bên, nó bước đến chỗ Yin. Yin khoác tay nó bước đến chỗ cha xứ trong tiếng nhạc dịu nhẹ và tiếng vỗ tay của mọi người.

Vẫn thủ tục như bình thường, sau khi trao nhẫn cưới, nó đặt lên môi Yin một nụ hôn nồng ấm. Hạnh phúc.

Nó huyết sáo một cái. Lập tức một tràng pháo hoa bắn lên bầu trời. Giữa bầu trời đêm đen tối, pháo hoa rực rỡ bắn lên, hiện lên một hình trái tim sáng lóa... Khởi nói... Yin ngạc nhiên đến cỡ nào, cô ôm chặt lấy nó. Khẽ ôm Yin, nó thì thầm

- Sao nhĩ... Trọn đời này...em là của ta...

Yin mỉm cười, cô đang hạnh phúc tột cùng, thời gian... Yin cũng sẽ nhớ mãi ngày hôm nay...

.
.

” Chỉ người đã trải qua nỗi đau khổ tột cùng mới có khả năng cảm nhận hạnh phúc tột cùng.”

Alexandre Dumas.

25. Chương Ngoại Truyện

Lý do Lei đến muộn... Khá đơn giản... Lei nhìn ngược số 6 => 9 ... Nên đúng 9p.m Lei mới đưa cô dâu đến lễ cưới.... Khó

“Hành trình của lọ định mệnh”

Bắt đầu từ bờ biển thành phố Hokkaido Nhật Bản- nơi mà cô gái đã ném lọ xuống. Lọ theo những đợt sóng biển hiền hòa, và những cơn gió thân yêu trôi dạt theo hướng đông nam ra Thái bình dương. Rồi những cơn bão... Đã làm lọ đổi chiều, trôi theo hướng về phía biển philippin. Trôi dạt, chìm nổi... lọ đi qua biển Philipin, rồi đi qua biển Đông, vịnh Thái Lan. Theo một con sông ở Thái Lan, lọ đi ra biển đến vịnh Ben Gan thuộc Ấn Độ. Ở đây, lọ được một đoàn thuyền trên đường đi đánh cá nhặt được. Nhưng may thay, những người dân chài tin vào chúa biển và nghĩ rằng đây là thư tối hậu của chúa biển, nếu mở ra thế giới sẽ bị nhấn chìm. Họ ném lọ đi xa. Lọ lại tiếp tục trôi nổi, gió không đổi chiều đồng nghĩa với lọ cũng chẳng thay đổi nhiều, cứ thẳng tiến hướng Tây, Tây nam mà đi. Lại trôi dạt trên Ấn Độ dương, vô tình chui tọt vào bụng một chú cá voi. Chú cá voi bơi đi di cư, lọ được kè theo cùng. Đến vùng biển Nam Phi, chú cá voi bị đám săn trộm giết chết. Bọn họ ném lọ xuống biển vì cho rằng đó là vận xui. Lọ lại tiếp tục đồng hành cùng gió đến vùng biển đại tây dương, tam giác quỷ ở đoạn này. Nhưng gió vẫn ngao du tiếp tục đi về phía Tây... Nếu tiếp tục theo gió, lọ sẽ chẳng bao giờ về đến đích, vớ vẩn lọ lại ngao du một vòng quanh trái đất rồi quay về Hokkaido cũng nên. Vậy là lọ quyết định rời xa gió tây... Theo gió xoáy bão thẳng tiến về vùng tam giác quỷ với tốc độ kinh hoàng... Chẳng mấy chốc, lọ đến được vùng tam giác quỷ. Ở đây, bão lớn, sóng to làm lọ trao đảo liên tục tưởng chừng như vỡ tan. Rồi cả những hiện tượng phật khí, khiến cả con tàu chìm xuống đáy đại dương... Nhưng may mắn, lọ được gió xoáy cứu mang, một thời gian, gió xoáy bỏ lọ ra đi... Lọ lại một mình trôi nổi, lại về với sóng... Nhưng sóng dữ dần, không hiền hoà nữa... Lọ theo những con sóng giữ, cứ lên rồi đập xuống... Lọ tưởng chừng đã vỡ tan... Nhưng một con sóng lớn vô tình đã đưa lọ rơi trúng đầu một người, chính là người lọ cần tìm... Sau gần một năm trôi dạt theo gió, theo sóng... Lọ đã hoàn thành nhiệm vụ... Gắn kết lại một tình yêu...

. . .

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/chu-nhan-cua-than-chet-thi-da-sao-yin-van-yeu-vil-day>